

BUKLAH

BUKLAH

BUKLAH

TUSTAV

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halkları, birleşin!

72

1 EYLÜL
1976
250 Kuruş

SESTİ

HATIKIN



**YALOVA DGB BAŞKANI
FAŞİSTLER TARAFINDAN BOĞULMAK İSTENDİ**

Türkeş'in Yalova'ya gelmesiyle birlikte faşist komandoların halka ve devrimcilerle yönelttikleri saldırılar da arttı.

14 Ağustos Cumartesi akşamı Yalova'da Cem Karaca'nın konserine gitmekte olan Davut ve Haydar isimli iki devrimci işçi Yalova'lı olmayan faşist komandoların saldırısına uğradılar. Olayla ilgilenen bir devrimci öğrenci ise, daha sonra aynı faşistler tarafından takip edilerek bayıltılıncaya kadar dövüldü. Saldırganlar olaydan sonra kaçmışlar ve bir daha Yalova'da görülmemişlerdir.

Ertesi gün Yalova Devrimci Gençlik Birliği'nde saldırıları kınamak ve yapılacak şeyleri konuşmak üzere işçiler, öğrenciler ve öğretmenlerin katıldığı bir toplantı yapıldı. Toplantıdan sonra DGB Başkanı Savaş Çelik ve iki devrimci işçi Rıdvan ve Burhan evlerine giderken, Türkeş'in kalmakta olduğu kamptan dönen faşist komandolar tarafından yolları kesildi. İçlerinden dördü Yalova'lı olan komandalardan isimleri bilinenler Ülkü Ocakları Başkanı Hakkı Kesici, Zafer Oktay (Ülkü Ocakları Derneği üyesi), Atakan ve ismi bilinmeyen bir Yalova'lıdır. Zafer Oktay Yalova İnzibat Komutanının oğludur. Komandolar yolda yürüyen üç devrimciye sataştıktan sonra, önce Atakan isimli faşist zincirle Rıdvan'a saldırdı. Daha sonra Burhan arkadaş da faşistler tarafından bıçakla yaralandı. Hakkı Kesici ve kimliği bilinmeyen diğer komandolar ise, zincir, tekme ve yumruklarla Savaş Çelik'e saldırdılar. Olay deniz kenarında oldu. Döverek yarı baygın hale getirdikleri Savaş Çelik, komandolar tarafından 2,5 metre yüksekliğindeki kayalardan yuvarlanarak denize atıldı. Hastanede Savaş arkadaşın başına bir bekçi dikerek sabaha kadar beklettiler. Daha sonra Emniyete götürülen arkadaşta Emniyette hakaret edildi.

Bu arada komandolar, Yalova Emniyeti'ne telefon ederek, denizde bir kişinin intihar ederek boğulduğu haberini verdiler ve böylelikle sıyrılmaya çalıştılar.

Komandoların bu saldırısı bütün yurtseverler ve devrimciler tarafından nefretle karşılandı. Geniş bir şekilde halkın da katılımıyla olayı anlatan ve protesto eden bildiri dağıtıldı. Revizyonistler bildiri basılması için teksir makinelerini vermediler. İşçiler gerekli malzemeleri almak için para topladılar. Bütün Yalova, devrimci sloganlarla donatıldı. Sloganlardan bazıları, "İş Toprak Hürriyet Faşizme Nihayet", "MHP Kapansın", "Ülkü Ocakları Kapansın", "Halkımız Faşist Saldırganlardan Hesap Soracaktır", "Yurtseverler Bir Olsun, Faşistler Kahrolsun", "Yalova'daki Faşist Saldırılar Cevapsız Kalmayacaktır", "DGM Kapan-sın, Zindanlar Boşalsın", "Katil İktidar".

Bu olay devrimciler ve yurtseverler arasındaki birliği pekiştirdi. Faşizme karşı mücadeleyi yanlış yorumlayan ve maceracı öneriler getiren arkadaşlar eleştirildi ve hataları gösterildi. Yalova'lı proleter devrimciler bu olaylar karşısında kitlelerle birleşmek yolunda Yalova'lı ilericileri, yurtseverleri mücadeleye seferber etmenin gereğini kavradılar.

Yalova'dan Bir Grup Devrimci

**NE AMERİKA
KALACAK BİR GÜN
NE DE RUSYA**

Bizler Sincan Bucağının, Başören, Gürpınar, Gözelcik Gülveren, Dişbudak, Balova gibi köylerin yoksullarıyız.

Yoksul köylülerimizin sorunlarına (su, elektrik, ulaşım) şimdiye kadar yalancı ve talancı iktidarlar eğilmeler. Her seçimde yalancıları yalancılarla yenileyerek bizi sürü yerine koydular.

1973 seçimlerinde, gözbebeği tarlalarımızı çarçur edip başlanan yol harabe gibi duruyor. Ne gelen ne giden var. Ama seçimler gelince, utanmadan yine gelecekler. Yolları yapacaklarını, elektrik getireceklerini bizi kandırmak için söylüyorlar. Bunları istemeye kalksak, 80 -90 bin katılma payı isterler. Bunlara sormak lazım, İstiklal Harbinde siz mi döğüstünüz? Çaldıklarımız, çırptıklarımız yetmiyor mu ki topraklarımızı satıyorsunuz. Amerika kaç para veriyor? Rusya daha mı fazla veriyor?

Korkun bizlerden. Ne Amerika kalacak bir gün, ne de Rusya.

Divriği'den
Köylüler

**GAZİANTEP'TE FAŞİST VE
SOSYAL-FAŞİST
SALDIRILAR**

12 Ağustos 1976 günü akşamı, Gaziantep'in Karşıyaka semtinde, "Bir Gün Mutlaka" filmi getiren sinemacıyı 40-50 kadar faşist dövmüş ve filmi kaçırmışlardır.

Aynı gece Büyük sinemada "Bir Gün Mutlaka" filmi oynarken, içerde Halkın Sesi satan arkadaşımıza sosyal-faşistler sataşmış ve küfretmişlerdir. Arkadaşımız ise soğukkanlılığını koruyarak, tahrikçileri uyarmıştır. Fakat sinema dağıldıktan sonra arkadaşımızın yolunu kesen bir grup sosyal-faşist, Adliye'nin önünde arkadaşımıza saldırmışlardır. Amaçları polisin müdahalesini sağlayarak provokasyon yaratmaktır.

Biz Gaziantep'li devrimciler olarak, faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadelede tek yumruk olarak ilerleyeceğiz. Bu gibi saldırılardan asla yılmayacağız.

Gaziantep'li
Devrimciler

**Elazığ Havaalanı
İnşaatından Çıkarılan
Gençlere Sesleniyoruz :**

**HALKA YARARLI
OLANLARI HALKLA
BİRLİKTE YAPALIM**

Elazığ Havaalanında pist onarımı yapılmaktadır. Bu iş yerinde yaklaşık seksen kişi çalışmaktadır. Bir kaç gün evvel bu iş yerinde çalışmak üzere dört genç geldi. Kendilerinin devrimci olduğunu duyduk. Bu arkadaşlar dört gün çalıştıktan sonra işten kovuldular. Sebep olarak "işten kaytarmaları" gösterildi. Asıl sebep ise asfalt kaplama pist üzerine çeşitli sloganlar yazmalarıydı. Yazdıkları sloganlar "Bağımsız Türkiye", "Kahrolsun Faşizm", "Sekiz Saatlik İşgünü" vb. idi. Bu sloganların doğruluğunu hiç bir devrimci inkar edemez. Ama eylem tarzı bu mu olmalıydı? Şüphesiz bu eylem tarzı hatalıydı. Çünkü orada bir işçi kitle si var. Bu kitleden kopuk, kendi kendilerine slogan yazıyorlar. Bu iş yerinde bir mevsimlik iş var ve aynı ekip başka yerlerde de iş yapacaktır. Gerçek devrimcilik o kitleyle kaderini paylaşarak, ne yaparsa beraber yapmak olmalıydı. Diğer, maceracılıktır. Çünkü onlar uzun vadeli çalışsalar, karlı çıkacak olan işçiler ve devrimcilerdi. Ama hiç bir şey yapmadan çıkmak kime hizmet etmektedir? Devrimciler sabırlıdır. Halka yararlı olan şeyleri halkla birlikte yapalım.

Bir İşçi - Elazığ



**MC İKTİDARI
HALKIN ÖRGÜTLENME ÖZGÜRLÜĞÜNE SALDIRIYOR**

Geçen ay polis kanunsuz olarak, Genç Edebiyatçılar Derneği'nin, Devrimci Fenliler Derneği'nin, Vatan Mühendislik Derneği'nin bulunduğu binayı kapısını kırarak bastı ve tahrip etti. Erzincan Kültür Derneği'ne ait 1000 liraya yakın değerdeki kitaba el koydu. Duvarlardaki afiş ve yazılar yırtıldı. Daha sonra derneğin yöneticilerinden bir kişinin evi basıldı.

MC iktidarı halkın mücadelesi karşısında geriledikçe, halkın örgütlenme özgürlüğüne saldırmaktadır. Artık dernek aramak için mahkeme kararına, dernek yöneticilerine bildirmeye gerek dahi görülmemektedir. Kitle örgütlerine yapılan kanunsuz baskıları protesto edelim. Faşizm ve sosyal-faşizm halkın mücadelesini durduramaz.

İstanbul'dan Bir Okuyucu

**ZONGULDAK
MADEN İŞÇİLERİ
SENDİKAMIZA
SAHİP ÇIKALIM**

Zonguldak Maden İşletmelerinde 7. Dönem toplu sözleşme görüşmeleri başlamasına rağmen hiçbir ilerleme sağlanamamaktadır. İki buçuk aydır Ankara'ya gidip gelen sendikacılar, "işverenle havanın iyi" olduğunu söylemektedirler. Biz onların, işverenle arasının kötü olduğunu hiç bir zaman görmedik.

Havzada işçilerin can güvenliğinin olmadığını bilmeyen yok. Bir seferinde, sendika iş güvenliğinin olması yüzünden greve gideceğini söyledi. Aslında bu işçilerin gözüne şirin gözükmek tabandaki muhalefeti bastırmak için, Mehmet Tezer ve arkadaşlarının yaptığı bir ölüftü.

Ayrıca sendika temsilcileri Zonguldak'tan giderken, sözleşmeye gittiklerini söylüyorlar, bir gün Ankara da kalıp diğer günler Karasu plajında içkilerini yudumuyorlar. Aslında Karasu plajı işçilerin dinlenme yeridir ama işveren temsilcileriyle, satılmış sendikacıların hizmetindedir. Bu sendikacıların en haini de Y. Ziya Kara'dır. Sendikamızı bu gibilere terk etmeyelim, sonuna kadar mücadele edelim.

Halen devam eden toplu sözleşmeden hiç bir haber yoktur. MC iktidarının ve sarı sendikacıların politik amaçlarla sözleşmeyi uzatması, sözleşmelerin hep Ankara'da yapılması bütün iktidarlar boyunca sürmüştür. 7. Dönem sözleşme de aynı niteliktedir.

İşçiler Sendika Yönetimi ne!

Kömür İşletmesi
Gelik Bölümü
Zonguldak

EGE HARİTASI

Türkiye hakim sınıflarının en gerici çevreleri, Ege haritasını beğenmediklerini açıkça söylemeye başladılar. Demirel'in Ege adaları konusunda ki sözlerinin bir dil sürçmesi olmadığı belliydi. Bu sözler, ordunun tepesindeki belli bir eğilimi de yansıtmaktadır. 12 Mart generallerinin basındaki sözcü sü Metin Toker'in yazdıkları konuyu aydınlatmaktadır:

"İşin normali yalnız Midilli ile Sakız'ın değil, karalarımıza çok yakın başka adaların da Türkiye tarafından alınması, Ege'de haritanın yeniden çizilmesidir. . . adaların Türkiye'ye geri verilmesini savunmak, Yunanlıların 'Megalo İdea'sı gibi boş hayal değildir. Soruna gerçekçi bir yaklaşımdır. Nitekim Türkiye'de bu görüşü benimseyen etkili çevreler vardır. Bunlar stratejik konularla ilgili, stratejinin önemini bilen, devletin savunmasıyla yükümlü çevrelerdir." (Hürriyet, 22 Ağustos 1976)

Bu satırlardan da anlaşılacağı üzere, 12 adalara karşı fetih emellerine sahip olanlar, Türkesçilerden ibaret değildir. "Türkiye'de bu görüşü benimseyen etkili çevreler vardır" ve bunlar "devletin savunmasıyla yükümlü çevrelerdir". Ordunun başındaki "etkili çevrelerin" bu düşünceleri yeni bir şey de değildir. Bu düşünce, zaten yıllardan beri ordunun silahlanma stratejisinde de kendini göstermektedir. Türkiye'nin savunacağı deniz aşırı bir toprağı olmadığı halde, son on yıl içinde kızığa konan çıkartma gemileri bunun ifadesidir. Generaller, "Akdeniz'in en güçlü çıkarma gemisi filosuna sahip olmakla övünmektedirler" (Hürriyet, 1 Temmuz 1976) Sayısı 100'ü bulan bu gemiler son on yıl içinde yapılmıştır. Ege'de yüzlerce adası bulunan Yunanlıların ise ancak 22 adet çıkarmage misisi vardır.

Bu gerçekler, Yunanlıların adalara silah yağmasının sebebini de ortaya koymaktadır. Türkiye "Akdeniz'in en güçlü çıkarma gemisi filosunu" inşa ettiğine ve Ege'de yeni bir ordu kurduğuna göre, Yunanistan da adalarına silah yağacaktır. Oniki adaya yığılan silahlarla Anadolu'nun fethedilmesine imkan yoktur, fakat Ege kıyılarına yığılan silahlarla oniki adayı fethetmek mümkündür. Metin Toker de bunu açıkça

söylemektedir: "Adaların Türkiye 'ye geri verilmesini savunmak Yunanlıların 'Megalo İdea'sı gibi boş hayal değildir. . . Sadece askeri bakımdan bakılırsa (adalara el koymanın), belki Kıbrıs operasyonundan daha kanlı ama Türkiye için ondan pek daha zor olmayan şartlar içinde gerçekleşeceği muhtemeldir."

Bütün bu sözler, Ege'deki silahlanma mada kimin saldırgan emellere sahip olduğunu açığa vurmaktadır.

Ege'de çıkacak bir savaş iki ülke halkına da ağır zararlar verecek, iki ülke emekçilerinin gerici bir savaşta kırıdırılmalarına yol açacaktır. Bu durumda Türkiye'li yurtsever ve devrimcilerle düşen esas görev, Yunanistan'a karşı beslenen fetihci emellerle mücadele etmektir. Yunan devrimcileri ise, elbette Türkiye'ye karşı düşmanlıkla mücadele etmelidirler. Yoksa, her iki ülkede de, sorumluluğu diğer ülkenin sırtına atarak savaş körükleyenlerin kuyruğuna takılmak kolaydır. Zaten bir çokları da, savaşın zararlarından dem vurduktan sonra bunu yapmaktadır. Oysa iki ülke halkının hayati menfaatleri, iki süper devlete ve özellikle bölgede yayılma peşinde olan Rus sosyal-emperyalizminin tehditlerine karşı sıkı birleşmelerini gerektiriyor.

Bugün Türkiye ile Yunanistan arasındaki anlaşmazlıklar oldukça derin bir noktaya gelmiş bulunuyor. Sovyet sosyal-emperyalistleri, iki ülke gericilerinin tarih boyunca körükledikleri düşmanlıktan da yararlanarak Doğu Akdeniz sularını bu derece bulandırabilmiştir. Kıbrıs buhranına bugün Ege meselesi de eklenmiş bulunuyor. Gerçi, Kıbrıs iki ülkeden bağımsız ve ayrı bir devlettir. Fakat her iki ülkenin hükümetleri de, Kıbrıs'la ilgilenmekte ve bu ülkenin içişlerine karışmaktadır. Türkiye bu müdahaleyi Kıbrıs'ın bir bölümüne asker çıkarmaya kadar vardırmıştır. Kıbrıs ve Ege birbirinden ayrı meseleler olmakla birlikte, birbirini etkileyen meselelerdir. Bu iki meseleyi de, Türkiye'nin bağımsızlığına ve halkımızın menfaatlerine göre cesaretle çözmek, her gün daha büyük bir önem kazanmaktadır. Türkiye, Birleşmiş Milletlerden sonra 84 bloksuz ülkenin de kararlaştırdığı üzere, Kıbrıs'taki askerlerini geri çekmeli ve Kıb

rıs'ın bağımsızlığına saygı göstermelidir. Yabancı askerden arınmış, bağımsız bir Kıbrıs, yurdumuzun menfaatine olan tek çözümdür. Bağımsızlıkçı ve halkçı bir hükümetin yapacağı ilk işlerden biri bunun gereğini yerine getirmektir. Diğer yandan Ege'de Türkiye ve Yunanistan'ın menfaatlerini bağdaştıran hakkaniyete uygun bir anlaşmayı gerçekleştirmek mümkündür. Bunun için, herşeyden önce Ege'yi "uluslararası deniz" ilan eden ve süper devletlere peşkeş çeken siyasetle mücadele edilmelidir. Ege, Türkiye ve Yunanistan'ın ortak denizidir. İki ülke Ege'nin zenginliklerinden ortaklaşa yararlanabilir, karasuları, kıta sahanlığı ve uçuş hattı konusundaki anlaşmazlıklar sabırla ele alınıp çözülebilir. İki ülke halklarının bu yöndeki istekleri ve mücadeleleri, bu çözüm yolunu gittikçe güçlendirecektir. Sovyetler Birliği'nin hegemonyacı emellerinin açığa çıkması, iki ülkenin yurtsever güçlerini uyandıracaktır. Devrimcilerin görevi, bunun için çalışmak olmalıdır.

Yunanistan'a karşı bir "Dördüncü Ordu" değil, yurt savunması için bir "Dördüncü Ordu" isteğinin ne kadar haklı ve yerinde olduğunu, gelişmeler artık açık olarak göstermektedir. Bu istek, gerici savaşla mücadelenin ve Yeni Çarlara karşı yurt savunması ihtiyacının bir ifadesidir. Ancak iki süper devlete ve özellikle Yeni Çarlara karşı olan bir askeri strateji, "milli savunma" adına layık olabilir. Yunan düşmanlığı ise, böyle bir strateji ile bağdaşmaz ve halkımızın bağımsızlık davasına zarar verir.

Demirel-Türkesçilerin hükümeti, yurt savunmasına hizmet eden bir strateji uygulayabilir mi? Mesele bu değildir. Mesele, doğru bir yurt savunması anlayışını halk yığınlarına mal etmek ve onu doğru siyasetler etrafında örgütleyebilmektir. Halkın bağımsız gücü, lafla yaratılmaz. Halkı bu gücün gereğine kendi tecrübeleriyle inandırmalıyız.

Ege haritası meselesine gelince, bu haritayı değiştirmeye kalkanlar, Türkiye'nin ve onun ayrılmaz parçası olan Boğazların haritasının Yeni Çarlara tarafından değiştirilmesine zemin hazırlıyorlar. Türkiye halkı buna izin vermez.

BİZ BASIN KANUNUNA UYGUN
OLARAK ÇIKIYORUZ.
DGM HANGİ KANUNA GÖRE
FAALİYETİNE DEVAM EDİYOR?

MC' nin ve DGM' nin

Yeni Bir Kanunsuzluğu DERGİMİZ HAKKINDA

"GİZLİ ÖRGÜT" DAVASI AÇILDI

Dergimiz hakkında İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesinde açılan davaya 24 Ağustos Salı günü başlandı. Savcı Latif Yalçın'ın hazırladığı iddianamede HALKIN SESİ bir "gizli örgüt" olarak gösterilmeye çalışılmaktadır. Savcı, iddialarına delil olarak dergimizin geçmiş sayılarında çıkan yazıları göstermektedir. 2 sayfalık iddianamenin bir sayfasında, dergimizin savunduğu fikirler tahrif edilerek alt alta sıralanmış ve altına şu cümle yazılmıştır:

"İhtilalci metodların tavsiye edildiği müşahade edilmekle, örgütsel amaç doğrultusunda tırmanış açıkça görülmektedir".

Savcı, "örgüt" hakkında tek bir kanıt ileri sürememiştir. "Tırmanış"ın ne olduğu da iddianamenin hiç bir yerinde açıklanmamıştır. HALKIN SESİ davasında dergimizin eski memurlarından Alp Hamuroğlu ve Macit Çopur "gizli örgüt"e üyelikten yargılanmaktadır. Macit Çopur halen tutukludur. İddianamede, dergimizin eski sahibi İlker Sümerkan ve eski yazı işleri müdürleri Erhan Ünsal ve Fikret Ulusoydan "gizli örgüt"ün kurucuları olarak gösterilmektedir. Savcı, bu üç devrimcinin, HALKIN SESİ'ni "hücreli faaliyetin yansıtıcısı" o-

larak neşrettiklerini ileri sürmüştür. Dikkati çeken bir nokta iddianameyi hazırlayan savcının, tutuklu bulunan Macit Çopur hakkında da ha önce üç kere tahliye talebinde bulunması ve bu taleplerde "hücreleşme tesbit edilemediğini" açıklamasıdır.

Görüldüğü gibi, HALKIN SESİ Davası, daha başından çürük ve tuhaf bir şekilde açılmıştır. Aslında ilk bakışta insana tuhaf gelen bütün bu çelişkiler doğaldır. Yasal bir derginin gizli örgüt olarak gösterilmeye çalışılması ister istemez böyle bir iddianame ile sonuçlanmaktadır. Yapılan şey fikir özgürlüğüne, basın özgürlüğüne yönelik bir saldırıdır. Devrimci fikirleri yaydığı, iki silper devlete, faşizme ve MC'ye karşı olduğu için bir dergi polis tarafından basılıyor. İki memuru işkenceden geçiriliyor. Bi-

risi 6 aya yakın bir süre tutuklu olarak bekletiliyor. Yapılacak göstermelik yargılamadan, ancak böyle bir iddianame beklenirdi.

HALKIN SESİ hakkında açılan dava, aynı zamanda DGM'lerin kimin emrinde ve kime karşı kullanıldığının yeni bir delilidir. Fakat ne DGM'lerin akıl almaz kanunsuzlukları, ne de MC'nin baskıları dergimizin devrimci fikirleri yaymasını engelleyemeyecektir. Tamamen yasal olan ve her türlü kanuni şartı yerine getirerek çıkan HALKIN SESİ dergisi bu konuda halktan ve yurt severlerden güç almaktadır. "YURT SEVER BASINA ÖZGÜRLÜK" kampanyamıza imza ve demeçleriyle katılan 20.000 kişi, mektup, haber ve bağışlarıyla dergimizi destekleyen binlerce emekçi, HALKIN SESİ'nin susturulamayacağını gösteren en sağlam kanıtlardır.



HALKIN SESİ davasının tek tutuklu sanığı Macit Çopur mahkemeyi reddetti

Dergimiz eski memurlarından Macit Çopur, 24 Ağustos Salı günü yapılan Halkın Sesi davasının ilk duruşmasında bir dilekçe okuyarak, mahkemeyi reddetmiştir. Macit Çopur dilekçede şunları belirtmiştir:

"HALKIN SESİ dergisinde çalıştığım için 6 aydır tutuklu bulunuyorum. Ve Halkın Sesi dergisinin sahibi ile sorumlu yazışmaları müdürlerinin sözde oluşturduğu "gizli örgüt"e üye olmakla mahkum edilmek istenmekteyim.

"Halkın Sesi dergisi, sahibi ve yazışmaları müdürü bel li olan, bütün kanuni gereklerini yerine getirmiş ve basın kanununa uygun olarak çıkmakta olan bir dergidir. Böyle bir dergide çalışmam ise, en tabii kişi hak ve hürriyetlerimdir. Bunu, iddiana-

meyi hazırlayan DGM savcısı da çok iyi bilmektedir. Nitekim, hazırlık soruşturması döneminde Cumhuriyet Savcılığının hakkımda tahliye talebinde bulunmuş olması, bunun açık ispatıdır.

Değiştirilmiş Anayasayı bile bugün tanımamak ve daha da kısıtlamak çarelerini arayan MC iktidarının bulduğu çözüm yolu eski yöntemlerin aynıdır. Yine yurtsever ve demokrat basına saldırılmakta, basımı ve satımı engellenmekte, idarehanelerinde karakol kurularak görevlileri gözaltına alınıp, işkence yapılarak tutuklanmaktadır. Çeşitli olaylar da birçok gazete muhabiri gibi, daha yakın tarihlerde VATAN Gazetesi muhabiri de iktidarın polislerince kıyasıya dövülmüştür. Bununla

da yetinilmeyip, MC iktidarının bir kanadını oluşturan MHP tarafından her fırsatta açıkça desteklediği söylenen silahlı zorbalarca ilericiler yayınları satan kitapçı dükkanlarına ve sergilere saldırılmaktadır. Kitap, dergi ve gazeteler yakılıp yırtılmaktadır. Bu silahlı zorba lar Cumhuriyet, Vatan, vb. gibi ilericiler yayınları okuyunları dövüp yaralamaktadırlar. Basın özgürlüğünü baskı altında tutmak için DGM, L Şube vs. gibi kurumlarıyla yetinmeyen MC iktidarı, silahlı zorbaların bu tür eylemlerini de el altında desteklemektedir. . .

"DGM dosyaları bu tür davalarla doludur. DGM'ler halkımıza yapılan baskılarda üzerine düşen görevleri yerine getirmeye çalışıyor. Bu nu kanıtlamak için, DGM'lerin hangi şartlarda, niçin kurulduğuna bir göz atalım; bilindiği gibi DGM Kuruluş ve Yargılama Usulleri hakkındaki kanun, 12 Mart gibi halkın ağır baskı ve zulüm altında tutulduğu bir dönemde meclisten geçirilerek, DGM'ler örgütlenmiştir. Bu nedenle anti-demokratik bir niteliğe sahiptir.

"Bu zamana kadar bu konuda birçok gerçek dile getirilmiştir. Açık olan şudur ki; DGM'ler MC iktidarının siyasi görüşüne uygun davranmakta, bağımsızlık ve demokrasiden yana olan yurtseverleri yargılamaya çalışmaktadır. Halkın Sesi dergisi de milli bağımsızlık ve demokrasiyi savunduğu için dir ki, yargılanmak isteniyor. Bu nedenlerle hayalî "gizli örgüt" ler, hayalî "cinayet" senaryoları oluşturmaktadır. DGM dosyalarında bu örnekler yer almaktadır. Yaptığı görevler açısından DGM'ler bugün halkımız ve demokratik güçler zararında teşhir olmuştur. Onun yeniden kanunlaşması için, büyük bir duyarlılıkla hareket etmektedirler. Halkımızın MC iktidarına karşı duyduğu hoşnutsuzluk ve öfke bugün için DGM'ler üzerinde somutlaşmıştır. DGM, bugün umudunu parlamentonun olağanüstü toplanmasına bağlamıştır. Halkın vicdanında mahkumiyetinin yanı sıra yasal açıdan da objektif dayanağı kalktığı halde DGM'lerin yargılamaya devam etmeleri, onların hukuka değil, iktidarın olağan

üstü çabalarına bel bağlayan siyasi niteliğini ortaya koyuyor. . .

"Yukarıda da değindiğim gibi, tutuklu bulunduğum süre içerisinde C. Savcılığının üç kere re'sen tahliye talebi bulunmaktadır. Bu tahliye taleplerindeki gerekçe "hücreleşmenin" saptanamadığı yolundadır. Heyetiniz bu ürümü gözönüne almayarak dava konusunda hiçbir değişiklik olmadığında halde, hazırlanan iddianame ile bu davaya bakmam istemektedir. Bu da heyetinizin göstermiş olduğu bir sorumsuzluk örneği olarak nitelendirilebilir. Böylece de, görülüyor ki bu dava, MC iktidarının basın özgürlüğüne yönelttiği baskı ve saldırıların, HALKIN SESİ dergisine uygulanan bir parçasıdır. Bu davanın bana yönelen kısmı ise, ilericiler ve yurtsever yayınlarda çalışılmasını engellemeyi amaçlamaktadır. Bunun içindir ki, burada böyle bir davaya bakılmayacağı açıktır.

"Yukarıda belirttiğim hususlardan dolayı, DGM'lere olan güvensizliğim nedeniyle DGM'leri bir yargı organı olarak tanımıyorum. "



Arkadaşlarımız Devlet Güvenlik Mahkemeleri ve MC'ye karşı mücadele konusunda avukat Orhan Apaydın'la konuştular. Orhan Apaydın sorularımızı şöyle cevaplandırdı:

HALKIN SESİ :

DGM'lere karşı mücadele yükseliyor. Bu mücadele, bu mahkemeleri tecrit etti. Mücadele sürüyor. DGM'lere kesinlikle son vermek için ne yapmak gerekiyor, bu konuda hukukçulara neler düşüyor?

ORHAN APAYDIN :

Bilindiği gibi, DGM kuruluş yasası Anayasa Mahkemesince 11 Ekim 1975 günü iptal edilmiştir. Kararın yürürlüğü için öngörülen bir yıllık süre 11 Ekim 1976 günü sona erecektir. Bugüne kadar yeni bir yasa çıkmadığına göre, normal olarak bir buçuk ay sonra DGM'ler adli yaşamdaki yerlerini yitireceklerdir. MC iktidarı kendi içindeki çelişkiler ve demokratik muhalefetin baskısıyla bugüne kadar DGM yasasını çıkartmamıştır. Ancak, MC iktidarının kendi içindeki çelişkiyi giderecek bir formülle DGM

Orhan Apaydın:

Meşruluk sınırlarını aşmış bir iktidara karşı genel grev yasal sınırlar içinde en güçlü mücadele aracıdır.

"DGM'ye Karşı Direniş Sürdürülmelidir!"

Yasasının çıkartılması için fırsat kolladığı unutulmamalıdır. Bu bakımdan anti-faşist çizgide DGM konusunda birleşebilen demokratik güçler Anayasal direnişlerini sürdürmeli, ve bu kuruluşların yeniden kurulması için yapılacak bir girişimi önlemeye hazır bulunmalıdır.

DGM'ler 12 Mart'ın son hükümeti zamanında kurulmuştur. Bugün, faaliyette bulunan DGM yargıçları bir dereceye kadar bağımsız adliye yargıçlarını da bünyesinde toplayabilmiştir. Diyarbakır, İzmir ve Adana DGM'lerinde kuruluş yasasının Anayasa'ya aykırılığı iddialarının ciddi bulunması ilk kuruluşun açıkladığımız özelliğinden ileri gelmektedir. Fakat bugün bu mahkemeler yeniden kurulduğu takdirde, yargıçları MC hükümetince seçilecektir. Bu bakımdan, bu kuruluşların yaratacağı dehşet şimdiden duyulabilmektedir. MC iktidarının kuracağı DGM'ler toplulumumuzda faşist rejimin en kuvvetli silahları haline gelebilecek ve 1977 seçimleri ortamında demokratik güçlerin ezilmesinde acımasızca kullanılabilecektir. DGM yasasının çıkmasına giderek büyüyen demokratik muhalefet bu nedenle anti-faşist mücadeleyi DGM konusunda odaklaştırmıştır.

DGM'lerin yeniden kuruluşunu önleyecek en büyük gücü işçi sınıfı örgütleri oluşturmaktadır. Bunun yanında bağımsız Türk hukukçularını bünyesinde toplayan Türkiye Barolar Birliği'nin girişimleri ve alacağı kararlar, yasası çıksa bile DGM'lerin oluşmasını önleyebilecektir.

DGM'lere karşı bugüne kadar yürütülen başarılı mücadele hızından kaybetmeyecek ve giderek büyüyecektir.

HALKIN SESİ :

Şimdiye kadar özellikle, DGM'de görev alan hakim ve savcılar ne gibi tepkileri aldı?

ORHAN APAYDIN :

Yukarıda da açıkladığımız gibi, kuruluş zamanının siyasal ortamının bir gereği olarak bağımsız adliye hakimlerinin DGM'lerde görev almaları bizzat bu mahkemelerin demokratik direnişlerinin nedeni olmuştur. DGM yasasının iptaline yol açan Anayasaya aykırılık iddiası, Diyarbakır DGM tarafından Anayasa Mahkemesine intikal ettirilmiştir. Adana DGM kuruluş yasasının iptalinden sonra yargılamayı tatil kararı almıştır. İzmir DGM de kuruluşu ve çalışmasını düzenleyen yasayı Anayasa'ya aykırı bularak uygulamamak ve Anayasa Mahkemesine göndermek yolunu kullanmıştır. Adana ve İzmir DGM bugünden görev sürelerinin bitmesi gereğiyle duruşmaları tatil

etmektedirler. Önümüzdeki günlerde DGM yargıçları duruşmaları görmekten daha da huzursuz olacaklar ve adalet düşüncesine uygun hukuk yöntemlerini uygulamak yollarına gideceklerdir.

HALKIN SESİ :

Anayasaya aykırılığı saptanmış olan bu mahkemelerin verdiği hükümler ne derece geçerlidir? DGM'ler kaldırılrsa da birçok yurtsever ve devrimcinin zindanlarda kalması ve bu mahkemelerin gıyaben verilmiş olduğu tutukluluk kararlarının geçerliliğini koruması durumu var. Bu, Anayasamızın özüne ters düşmez mi?

ORHAN APAYDIN :

Anayasa Mahkemesinin iptal kararları geriye yürümektedir. Bu nedenle, DGM'ler ortadan kalksa da hükümlülük kararlarının infazına maalesef devam edilecektir. Kuruluş yasası Anayasaya aykırı bulunarak iptal edilen bir mahkemenin verdiği hükümlülük kararlarının biçimsel geçerliliği bulursa da, kamu vicdanını ve halkın adalet duygularını rahatsız edeceği muhakkaktır. Bu sorunu çözmeyen tek yolu olarak bu mahkemelerin verdiği kararlarla mahkum olanların affı düşünülebilir. Bu ise, bir yasa meselesidir. 1977 seçimlerine kadar böyle bir yasanın parlamentodan çıkma olanağı yoktur.

HALKIN SESİ :

Demokratik kuruluşlar ve halkın çeşitli kesimleri, DGM'lere ve MC'ye karşı çeşitli mücadele yolları önerdiler. Anayasayı ihlal ettiği Danıştay gibi yüksek bir mahkeme başkanı tarafından ifade edilen MC iktidarının düşürülmesi için sizce en uygun yöntem nedir?

ORHAN APAYDIN :

Anayasanın başlangıç bölümü Anayasa metninin içindedir. Başlangıçta Anayasa ve hukuk dışı tutum ve davranışlarla meşruluk sınırlarının aşılması durumunda ulusun direnme hakkı belirtilmektedir. Ve bu hakla donatılmış olan vatandaşlara Anayasanın bekçiliği görevi verilmiştir. Bu görev nasıl yerine getirilecek ve direnme hakkı nasıl kullanılacaktır? Anayasa bunun yollarını da belirtmiştir. Direnme hakkı ve bekçilik görevi düşünce özgürlüğünün kullanılması, toplantı ve yürüyüş hakları, Anayasal grev hakkı gibi temel hakların kullanılması yoluyla yerine getirilir. Özellikle, siyasal amaçlı genel grev yasal sınırlar içinde en güçlü mücadele aracıdır. 1961 Anayasası iktidarların Anayasal sınırlar dışında faaliyette bulunmalarını önleyici tedbirleri getirmiştir. Bu tedbirlerle oluşan mekanizma MC hükümetinin iktidardan düşürülmesinde kullanılabilir ve olumlu sonuçlar da verebilir.

Istanbul Yıldız

Askeri Cezaevindeki Faşist Baskılar Son Bulsun!

Yıldız Askeri Cezaevinde asker mahkumlar kalır. Bunlar firardan ya da üste hakareten tutuklu bulunurlar.

Ziyaret günü dışında, çok uzak bölgelerden gelen yakınlarımızla hiç görüştürülmeyiz ve çoğu zaman bu ziyaretçi lerimiz bize haber verilmeden savuşturulur.

Dışardan ailemizce getirilen ya da gönderilen yiyecek, giyecek, sigara vb. gibi hiç bir şey bize verilmez. Bu kesinlikle yasaktır. Giyecek ve yiyecekler güya idarece sağlanır. İdare, "giyinme ihtiyacımız" için siyah elbise verir. Bu elbise mahkumun tanınmasına yararmış. Her gün aynı siyah giysi, diğer uygulamalarla birlikte insanı, moral bakımından etkiliyor. Gardiyan çavuşlar, "Düşüp bayılmadan doktora çıkamazsınız" diyerek hastaları geri çevirirler. Doktora çıkarılanlara da muayene edilmeden, her ne hastalıktan olursa olsun kendisine bir hap verilir.

Dışardan istediğimiz gazete ve kitapları vermiyorlar. İdare yalnızca Tercüman, Hürriyet gibi gazeteler ile aşk ve cinayet romanları, Teksas, Tom Miks gibi mecmuaları getiriyor. İleriçi ve yurtsever basını izlememiz yasaklanıyor.

Haftada iki gün mektup toplanır. Bu mektuplar gönderilmeden önce okunur. Kontrol edilmek için alınan bu mektuplar 15 - 20 gün alıkonur. Çoğu zaman da pul paraları gardiyanlarca iç edildiğinden postaya verilmez. Arkadaşların ailelerine yazdığı sevgi cümlelerinden "kafalarımı bulduğum" söyleyen kontrol subayları vardır.

Normal temizlik yapma olanaklarımız yoktur. Sular fazla harcandığı gerekçesiyle kasıtlı olarak kesiliyor. Böyle olunca ne yıkanabiliyor ve ne de çamaşır yıkayabiliyoruz.

6 metre eninde ve 10 metre boyundaki küçük küçük koğuşta 150 kadar mahkum üst üste üçer kişi yatarız. Ter, nefes ve havasızlık bizleri devamlı yorgun ve hasta yapar. Bunlar yetmiyormuş gibi, koğuş gardiyan çavuşlarının keyfi baskısı ile karşılaşırız.

Yapılan keyfi tutum ve baskılar cezaevi müdürü Albay Cemal Mollaoğlu'nun bilgisi dışında değildir. Bize uygulanan kanunsuzlukları albaya götürme olanağı bulup da götürdüğümüzde cezalanır ve hakarete uğrarız. Hatta bazı zamanlar albayın nezaretinde falakaya çekiliriz.

Son olarak isteklerimizi 28/7/1976 Perşembe günü aramızdan seçtiğimiz bir sözcü vasıtasıyla albaya ilettik. İsteklerimiz şunlardır:

1. Subay, assubay, er tüm mahkumlar aynı koğuşlarda kalsın
2. Kendi paramızla alınan televizyon ortak seyrebileceğimiz bir koğuşa konsun.
3. Mektuplarımız postaya zamanında verilsin.
4. Gazete ve kitap serbest bırakılsın.
5. Ziyarete insanca görüşme olanağı sağlansın.
6. Hücre, falaka, dayak kaldırılsın.
7. Sağlığımız için gereken ilgi gösterilsin. Zorunlu temizlik olanağı sağlansın. Hamamda sıcak su bulundursun.
8. Yiyecek, giyecek, içecek ihtiyaçlarımız yeterince verilsin.
9. Hergün giymeye zorunlu olduğumuz siyah giysiler kaldırılsın. Serbest giyeceklere müsaade edilsin.

Albay, sözcü arkadaşımızın ilettiği isteklerimizi "olmaz böyle şey" diyerek reddetti ve kendisini falakaya yatırttı. Gardiyan çavuşlarına dövdürttü. Buna kendisi de bizzat nezaret etti.

Biz bütün koğuşlardaki mahkumlar, arkadaşımızın feriyatları üzerine onu kurtarmak için demir kapılara yüklendik. Subay ve er koğuş kapılarını kırdık ve arkadaşımızı ancak böyle kurtarabildik. Arkadaşımızı, dayak sonucu kanlar içinde ve baygın olarak bulduk ve koğuşa taşıdık.

Bu sırada albay dışarı kaçtı ve 100'e yakın süngünlü muhafızı "vurun bunları" diyerek alarma geçirip, üzerimize sürdü. Bunun üzerine kapıları kapatarak savunmaya geçtik. Sabaha kadar kimseyi içeri almadık. Sabahleyin yüksek komutanlar ve savcı geldi.

Subay tutuklulardan bir kısmı direnişimizin haklılığını gördüklerinden ve onlar üzerinde de yoğun baskı ve zulüm olduğundan mücadelemizi desteklediler. Bu desteklemenin sonucunda, siyasi tutuklu Bülent Erkök ve bir yüzbaşı ve 4 er olaydan birkaç gün sonra alınarak Harbiye'ye götürüldüler. Orada baskı ve işkence altında tutulmaktadırlar.

Yapılan direnişimiz, bize baskı uygulayan albayın görevinden alınması, sözde de olsa demokratik bir kısım hakların alınabileceğini gösterdi.

Haklı direnişimiz, olay yerine gelen gazeteciler vasıtasıyla fotoğraf ve yazılarla basına yansımaya rağmen örtbas edildi ve kamuoyuna duyurulmadı.

ÜÇÜNCÜ DÜNYANIN MÜCADELESİ KÜÇÜMSE

Bloksuz ülkelerin 5. Zirve Konferansı geçtiği -
miz günlerde sona erdi. Bu konferansın kararları
üçüncü dünya ülkelerinin başta iki süper devlet ol-
mak üzere emperyalizme, sömürgecilğe ve ırkçı-
lığa karşı verdikleri mücadelenin yeni bir zaferini-
di. Yine bu konferans, üçüncü dünya ülkelerinin,
dünya sahnesindeki yerinin ne kadar önemli oldu-
nu bir kere daha ortaya koydu.

Türkiye, üçüncü dünya ülkelerinin mücadelesi-
ni en geriden izleyen bir ülkedir. Emperyalizmin
baskı, denetim ve müdahalesine, iktisadi sömür-
süne ve soygunculuğuna maruz kalan geri ülkeler,
son 25 yıl içerisinde gelişen mücadeleleriyle kendi
aralarındaki birliği arttırdılar. Bu mücadele em-
peryalizme ağır darbeler vurdu. Sömürgecilik ve
ırkçılık önemli ölçüde geriledi. Türkiye bu müca-
delelerin daima dışında kaldı. Bu eğilim, o da an-
cak çok kısıtlı ölçüde, son yıllarda ülkemize yan-
sıyabilmiştir. Türkiye'de yavaş yavaş kimi konu-
larda üçüncü dünya ülkelerinin çoğunluğuyla para-
lel bir tutum takınmaya başlamıştır. Birleşmiş
Milletler'de siyonizmi ırkçılık sayan karara imza
atılması, üçüncü dünya ülkelerinin yeni bir uluslar
arası iktisadi düzen kurulması önerilerinin destek-
lenmesi, son olarak İslam Ülkeleri Konferansı'nın
yurdumuzda toplanması, bu gelişmenin örneklerin-
dendir.

Ülkemizde bu gelişme, bir halk hükümetinin ya-
da ilerici iktidarların zamanında değil, gerici hü-
kümetlerin iktidarda bulunduğu sıralarda olmuştur.
Esasında, üçüncü dünyanın bağımsızlık eğilimine
katılan ülkelerin çoğunda da gerici iktidarlar var-
dır. Bu durum, bağımsızlık eğiliminin dışında kal-
mayı gerici iktidarların bile başaramadığını, em-
peryalizm ve işbirlikçileri arasında bile kaçınıl-
maz çelişmeler belirdiğini göstermektedir. Bura-
da ülkemiz için dikkate değer bir nokta vardır. Tür-
kiye'de kimi ilerici çevreler, üçüncü dünyanın ba-
ğımsızlık eğilimine karşı tavırda, gerici iktidar-
lardan bile geri bir noktadadırlar. Bunlar, birkaç
ay evvel İstanbul'da İslam Ülkeleri Konferansı top-
landığında, böyle olumlu bir girişimi karalamak
için ellerinden geleni yaptılar. Onlara göre bu top-
lantı "gerici, dinci çevrelerin" ve "karaderililerin
fellahların" toplantısıydı. Bunlar Bloksuz ülke-
lerin son zirve toplantısını ve bloksuzluk eğilimini

ZAMBIA CUMHURBAŞKANI KAUNDA: İKİ SÜPER DEVLETİN AFRİKA'DAKİ REKABETİNİ KINADI

Zambia Cumhurbaşkanı Kennet Kaunda,
gazetecilere verdiği bir mülakatta Afrika-
nın güney kesimini ele geçirmek için rek-
bete girişen iki süper devlet Sovyetler Bir-
liği ve Birleşik Amerika'yı kınamıştır. An-
gola'daki durum üzerinde dururken Cum-
hurbaşkanı Kaunda, Sovyetler'in bu ülkede
ki askeri varlığını sert bir şekilde protes-
to etmiştir. Kaunda şöyle demiştir:

"Bir dev nerede gerilerse, muhakkak
öbür dev içeri dalıyor. İki filin birbirine
girdiği bir çimen bilindiği gibi zarar gö-
rür."

Zambia Cumhurbaşkanı, daha sonra Gü-
ney Afrika, Namibya ve Rodezya'daki ırk-
çı hezaz azınlık rejimlerini kınamış, Güney
Afrika halklarının kurtuluşa kavuşmasının
tek yolunun silahlı mücadele olduğunu açık-
lamıştır. (Zinhua Ajansı)

ise, "fasa-fiso" olarak adlandırmaktadırlar. 2 mil-
yarlık üçüncü dünya halkları uyanmış mücadele e-
derken, bu mücadele İran Şahı'ndan, Filipin dikta-
törü Markos'a kadar gerici liderleri dahi olumlu
tavırlar almaya zorlarken bu gibileri hâlâ uykula-
rından uyanmamışlardır. Bloksuz ülkelerin konfe-
ransının sonunda kabul edilen kararlara bakalım:
Kararlarda baştan aşağı emperyalistler ve hege-
monyacılar hedef alınmaktadır.

Hint Okyanusu ile ilgili kararda, "bölgedeki
askeri varlıklarını geliştiren devlerin tırmanmak-
makta olduğuna" değinilmekte ve "büyük devlet-
lerin savaş gemilerinin ve askeri uçaklarının böl-
ge ülkelerinin egemenliğine ve toprak bütünlüğüne
zarar verdiği, bölgenin barış ve güvenliğini tehli-
keye düşürdüğü" açıklanmaktadır.

YUGOSLAVYA DEVLET BAŞKANI TİTO:

"YAPILAN BASKILAR GÖZÖNÜNE
ALINIRSA BLOKSUZLAR TOPLANTISININ
ÖNEMİ ANLAŞILIR"

Yugoslavya Devlet Başkanı Tito, 21
Ağustos'ta Yugoslav gazetecilerle yaptığı
bir konuşmada, "5. Zirve Konferansı'nın
bloksuz ülkeler arasındaki birliği daha da
güçlendirdiğini ve uluslararası ilişkilerde
bu konferansın olumlu etkiler yaratacağını"
vurguladı. Tito şunları söyledi:

"Konferans hazırlıkları yapılırken ve
konferans toplantıya çağrıldığı sıralarda,
bize yapılan eşi görülmemiş baskıları dik-
kate aldığımız zaman, konferansta sağla-
nan muazzam başarılar daha da önemli sa-
yılır. Bu baskılar, bloksuzluk ülkeleri kor-
kutmaya, bloksuzların faaliyetlerinin ka-
rakterini ve yönünü değiştirmeye yönelik
çeşitli tiplerdeki teşebbüslerdir. Bloksuz-
luk hareketini baltalamak bu hareketi diğer
uluslararası güçlerin siyasetine tabi kil-
mak için, bütün araçlara başvurulmuştur.
Fakat, konferans sonunda bloksuz ülke-
lerin birliği daha da güçlendirilmiştir."

Ortadoğu'daki durumla ilgili kararda, "ne sa-
vaş, ne barış ortamını muhafaza etmeyi amaçla-
yan bütün girişimlerin kınandığı" söylenmekte-
dir. "Filistin halkının sömürgecilğe, siyonizme
ve ırkçılığa karşı mücadelesine destek verileceği
belirtilmektedir.

Güney Afrika'daki durumla ilgili kararda, "Gü-
ney Afrika halkına eziyet yapan, Namibya (Eski
Güney Batı Afrika) topraklarını kanunsuz olarak
işgal etmeye devam eden, Rodezya'daki gayrimüş-
ru rejimi destekleyen, Afrika ülkelerine saldıran
Güney Afrika ırkçı rejiminin kınandığı" açıklan-
maktadır. "Afrika halklarının, emperyalizme, sö-
mürgecilğe ve ırkçılığa karşı mücadelesine veri-
len desteğin iki katına çıkarılacağı" kararda beli-
tilmektedir.

Kararlardaki ilginç maddelerden biri de, blok-
suz ülkelerin Birleşmiş Milletler yasasını deği-
ştirmek üzere çaba harcamayı kabul etmeleridir.
Bloksuz ülkeler, Birleşmiş Milletlerin adil karar-
larını etkisiz hale getirmek için kullanılan "veto"
hakkını ABD ve Rusya'nın bütün engellemelerine
rağmen kaldırmak istemektedirler. Bloksuz ülke-
lerin Kıbrıs konusundaki kararları ise şöyledir:
"Adadaki tüm yabancı askerlerin geri çekilmesi,
Rum mültecilerin güvenlik içinde evlerine geri

dönmelerinin sağlanması, Rum ve Türk topluluk-
ları arasındaki anlamlı ve yapıcı görüşmelerin e-
şit koşullar altında devam ettirilmesi".

SRILANKA BAŞBAKANI BANDRANAYKE:

"Bazı devler Hint Okyanusunda kendi aske-
ri kuvvetlerini ve filolarını durmadan taç-
viye ediyorlar. Bunun sonucunda Hint Okya-
nusu bölgesinin güvenliği tehlide uğramak-
tadır."

Srilanka Başbakanı Bandranayke:

"(Sovyetler tarafından) önerilen Asya Kol-
lektif Güvenlik Sistemi, yeni ve güzel bir
şişe içine konulmuş olmasına rağmen böy-
le eski bir zehir, bloksuz ülkeler için hiç
de cazip değildir."

İşte "fasa-fiso" denilen ülkelerin aldıkları ka-
rarların bir kısmı bunlardır. Bu kararların bu ka-
darı bile bir kısım ilerici basında yer almamış,
konferans bir iki satırla geçiştirilmiştir. Bu du-
rumda belki de şu soru sorulabilir: "Bu kararlar
kağıt üzerinde kalmayacak, hayata geçirilecek-
midir?" Bu soruya en iyi cevabı, konferansın
Denktaş kliğinin temsilcilerine karşı aldığı tavır
vermiştir. Dış müdahaleye dayanarak, gayrimüş-
ru bir devlet kuran Denktaş kliğinin temsilcisi,
konferansın yapıldığı Srilanka'dan kovulmuştur.
Böylece Türkiye hakim sınıflarının süper devlet-
lere hizmet eden müdahale ve istila siyasetleri
ağır bir darbe yemiştir.

NEPAL KRALI BRENDRA

"Hiçbir ülkenin kalkınması ve güvenliği gü-
çlü bir ülkenin himayesine ve şemsiyesine
bağlanamaz." (Bloksuzlar Konferansında
yaptığı konuşmadan alınmıştır)

MALEZYA BAŞBAKANI:

"Devler hegemonyayı ele geçirmeye heves-
leniyorlar. Bu yüzden dünyanın birbirine
düşman olan nüfuz alanlarına bölünmesi
muhtemeldir."

Konferansın taşıdığı önem ve bloksuz ülke-
lerin dünya çapındaki ağırlığı, iki süper devletin
takındıkları tavırdan da bellidir. İki süper devlet
de bloksuzlar toplantısına karşı tehditler savur-
muşlar ve bloksuzları parçalamaya çalışmışlar-
dır. Özellikle Rus sosyal-emperyalistleri, kon-
feranstan sonra gazetelerinde yayınladıkları ma-
kalelerde konferans kararlarında geçen "hege-
monyacılık", "zengin devletler", "büyük devlet-
ler" gibi kendilerini hedef alan ifadelerden, ne
kadar gıcındıklarını ortaya koymuşlardır. İki
süper devlet de bilmektedir ki, Birleşmiş Millet-
ler'de, çeşitli uluslararası örgütlerde ve bütün
dünya meselelerinde, üçüncü dünyanın birliği ve
mücadelesi, kendi hegemonyacı emellerine set
çekmektedir. Avrupa ülkelerinin ve Japonya'nın
tutumu da örnek verilebilir. Onlar da, bağımsız-
lık bağlantısızlık mücadelesi geliştikçe, üçüncü
dünya ülkeleriyle iyi geçinebilmek şeklindeki ça-
balarını arttırmaktadırlar. Bütün bunlar, son 20
yıldaki mücadelelerin ürünüdür. Bloksuzlar, 1961
de Belgrat'ta toplandıkları zaman emperyalistler
ve pek çok siyasi çevre buna "fasa-fiso" gözüyle

NEMEZ!

KORE DEMOKRATİK HALK CUMHURİYETİ:

“ABD BİZE SALDIRIRSA, ONU YOK EDERİZ”

bakıyorlardı. Bugün, bloksuz ülkelerin birliği gelişip sayıları 100'e yaklaşınca gerçekleri onlar da kabul etmek zorunda kalmıştır. Bu durumda, Türkiye'deki yanlış fikirlerin de değişeceğini, yurdumuzun da dünyadaki genel eğilimin dışında kalamayacağını düşünebiliriz.

İki süper devletin hegemonya mücadelesi altındaki Türkiye için tek olumlu ve geçerli yol üçüncü dünya safında yerini almasıdır. Bugün üçüncü dünyanın mücadelesini küçümseyenlerin, Türkiye üzerindeki sosyal-emperyalist tehlike karşısında da uyardıklarını görüyoruz. Nitekim bunlar "fasa-fiso" diye adlandırdıkları üçüncü dünya ülkelerinin iki süper devlete karşı tavırlarının onda biri kadar bile bağımsızlıktan yana olamıyorlar. Bloksuzlar, Hint Okyanusundan iki süper devletin filolarının de folmasını istiyorlar. Bizim bu bir kısım ilerici, Boğazlar'dan Rus gemilerinin geçmesine karşı çıkabiliyor mu, Akdeniz'den iki süper devletin filolarının kovulmasını istiyor mu? Onlar at gözlüklerinin dar sınırları içinde sadece MC'yi ve Amerika'yı görmekte, hatta bu güçlere karşı Rusya'ya irt dayamayı düşünüyorlar. Halkın gücü ise, umurlarında değildir. Onların geçtiğimiz yıllarda da Amerika'ya karşı mücadelenin önüne set çektikleri hatırlanırsa, umutlarının halkta değil, iki süper devlet arasında yapmayı düşündükleri manevralarda olduğu görülür.

Burada şunu tekrar belirtmekte fayda var: Üçüncü dünyanın bağımsızlık mücadelesi, milli kurtuluş savaşlarının bir devamıdır. İkinci Dünya Sa-

ROMANYA BAŞBAKAN YARDIMCISI:

"BLOKSUZLARLA DAYANIŞMA HALİNDEYİZ"

Romanya'nın kuruluşunun 32. yıldönümü dolayısıyla 22 Ağustos günü Bükreş'te büyük bir miting düzenlenmiştir. Mitingde bir konuşma yapan Romanya Başbakan yardımcısı George Opre şunları söylemiştir: "Romanya yeni bağımsızlığını kazanmış ülkelerle, gelişme yolundaki ülkelerle ve bloksuz ülkelerle arasındaki dostluk, birlik ve işbirliği ilişkilerinin geliştirilmesine büyük önem verir. Çeşitli ülkelerin halklarının milli kurtuluşu kavuşmak, yeni ve eski sömürgeciliği ortadan kaldırmak ve bağımsızlığı kazanıp, inisiyatifini kendi elinde bulundurmaya yolundaki mücadelelerini faal olarak destekler. Romanya, milli bağımsızlık ve egemenlik, hakların eşitliği, birbirinin iç işlerine karışmama ve karşılıklı fayda ilkelere dış ilişkilerin sağlam temeli gözyle bakar."

Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ne karşı Amerikan birliklerinin giriştikleri son provokasyondan sonra, emperyalistler tehditlerine devam ediyorlar. Amerikan emperyalistleri ve onların Güney Kore'deki kuklaları vatanlarının bir kısmını uzun mücadeleler sonunda kurtaran Kore halkına karşı düşmanlıklarından hiç vazgeçmemişlerdir. Amerikan emperyalistleri ve kuklaları, Kore halkının vatanını barışçı yoldan ve bağımsız olarak birleştirmesini önlemek için, her gün yeni yeni saldırı ve tertiplere girişmektedirler. ABD, Güney Kore'deki kuklalarını sürekli olarak silahlendirmekte, yeni saldırı üsleri inşa etmekte ve yeni birlikler sevk etmektedir. ABD, Kore halkına karşı, son olarak top yekûn müdahale tehdidini savunmuş, uçak gemilerini Kore açıklarına göndermiştir.

Kore Merkez Haber Ajansı son durumu ilgili olarak şu haberi vermiştir:

"21 Ağustos sabahı saat 07.10'da Amerikan emperyalist saldırganları tarafından gönderilen, kukla birliklere bağlı 300'den fazla tepeden tırnağa silahlı asker, ortak güvenlik bölgesine kanunsuz olarak sızıp, ağaç kesmiş ve bir Kore karakolunu tahrip etmişlerdir. Bu sırada olay yerinden 400 metre kadar uzakta, 400 kişilik bir Amerikan birliği mevzilenmiş daha geride 5 kamyon dolusu asker bekletilmiş, provokasyonlara ve ağaç kesme işine kumanda etmek üzere helikopter kullanılmıştır."

Kore'de çıkan Rodom Şinmun gazetesiye, 22 Ağustos günkü sayısında bu saldırı hakkında şunları yazmıştır:

"Provokasyonlar yalnız ikili anlaşmaları kabaca ihlal etmekle kalmamakta, aynı zamanda Kore'nin Kuzeyine açık bir meydan okuma niteliği taşımaktadır. Amerikan emperyalistleri, aptalca provokasyonlarından doğacak ciddi sonuçların bütün sorumluluğunu halkımız ve dünya kamuoyu önünde taşımalıdır."

KDHC Hükümeti, Kore'deki durumla ilgili bir bildirisinde şunları belirtmektedir:

"Kore'de uzun bir süredir varlığını hissettiren gerginlik daha önce görülmemiş ölçüde kritik bir safhaya ulaşmıştır ve Kore halkı savaşın her an çıkabileceği kritik bir durumda karşı karşıyadır."

"Bütün gerçekler göstermektedir ki, böylesine uzun savaş hazırlıklarından sonra ABD en sonunda, savaş hazırlıkları döneminden doğrudan doğruya provokasyonları dönemine geçmektedir."

"Elbette Kore halkı savaş istememektedir. Ama, Kore halkı hiçbir zaman savaştan korkmamıştır. Eğer düşman, Kore halkının ve bütün barış sever dünya halklarının sürekli uyarılarına rağmen, saldırgan bir savaşın sonunda kışkırtırsa, Kore halkı buna haklı bir savaşla karşılık verecek ve saldırganları sonuna kadar yok edecektir."

Bildiride ayrıca şunlar belirtilmektedir:

"ABD, Kore Demokratik Halk Cumhuriyetine karşı yeni savaş provokasyonlarına ve saldırganlığına derhal son vermelidir ve Güney Kore'ye verdiği nükleer silahlar dahil, bütün kitle tahrip silahlarını ve malzemelerini vakit geçirmeden geri çekmelidir."



vaşından sonra pek çok ülke milli kurtuluşunu siyasi bağımsızlığını kazandı. Artık çok az sayıda sömürge kalan dünyamızda, üçüncü dünya ülkelerinin bağımsızlığı devlet egemenliğini, milli kaynakları korumak ve yeni bir uluslararası iktisadi düzen yaratmak için verdikleri mücadele emperyalizme en ağır darbeleri indiriyor. Ve milli kurtuluş mücadelelerinde olduğu gibi, üçüncü dünyanın bağımsızlık mücadelesinde de tayin edici güç ve hareket ettirici motor halkların devrimci mücadelesidir. İşbirlikçi iktidarları dahi bağımsızlıktan, bağlantısızlıktan yana ve süper devletlere karşı bir tavır almaya zorlayan halkların mücadelesidir. Bu mücadele, uyuyanları uykularından Türkiye'de de uyandıracaktır.

KİTLE ÖRGÜTLERİNDE TABANDAN SEÇİM İLKESİNİ SAVUNMALIYIZ

Devrimci saflarda kitle örgütlerindeki yönetimin gruplar arası pazarlıklarla kurulması şeklinde yanlış bir anlayış mevcuttur. Dergimizin geçen sayısında çıkan bir haberi buna örnek verebiliriz:

"Kadıköy yakasında liseliler derneğinin kurulması çalışmalarına Halkın Sesi, Halkın Kurtuluşu, Militan Gençlik ve DGD olmak üzere 4 farklı görüşteki liseliler katıldı. Dernek yönetim kurulunun belirlenmesi çalışmalarında Militan Gençlik'in görüşlerini benimseyen arkadaşlar dört kişinin kendi gruplarına, diğer gruplara ise birer kişi verilmesi önerisini getirdiler. Bu öneri diğer üç grup tarafından da reddedildi. Halkın Sesi'nin görüşlerini benimseyen liseliler ise, güç oranına göre Halkın Sesi ve Militan Gençlik görüşlerini savunan liselilerin yönetimde üçer, diğer görüşleri savunan liselilerin ise, birer kişi tarafından temsil edilmesini savundular. Ayrıca yönetim kurulu böyle belirlenmiyorsa, seçim yapılmasını ve bu şekilde halledilmesini teklif ettiler" (Halkın Sesi, sayı: 71, İstanbul'dan Bir Grup Proleter Devrimci Liseli imzalı yazı)

Bir kitle örgütünün kurulması için yukarıda ileri sürülen "güç oranına göre temsil" önerisi veya her

grubun yönetimi kendi aralarında pazarlıkla paylaşması fikri iki bakımdan hatalıdır.

Birincisi, kitle örgütlerinin kurulmasında ve yönetimin oluşturulmasında devrimci gruplararası pazarlık devrimcileri kitleden koparır. Savunulacak ilke, tabandan seçim ilkesidir. "Üç kişi senden, iki kişiden" anlayışıyla yönetimin meydana getirilmesi tabanın iradesini bastırma tutumunun bir ifadesidir. Tabanın iradesine saygısızlığı ifade etmektedir. Unutmamak gerekir ki, kurulan başka bir şey değil, kitle örgütüdür. Kitle örgütünün en geniş kitleyi kucaklaması, yönetimin en geniş çoğunluğun temsilcilerinden oluşması ile mümkündür. Şüphesiz ki, eninde sonunda örgüt yönetimine bir siyasi görüşü savunanlar gelecektir. Devrimcilerin amacı kitleleri doğru siyasetlerin emrinde mücadeleye seferber etmek olduğuna göre görev, kitle örgütlerinde yönetime gelmektir. Ancak, bu da pazarlıklarla değil, kitleler önünde açık olarak yapılan ideolojik mücadele ile yerine getirilmelidir. Pazarlıklar ilkesi bizi devrimciler arasında birliğin sağlanması adı altında ideolojik mücadelenin ört bas edilmesine götürür. Biz her zaman, tabanın iradesiyle seçimini yapabileceği açık bir ideolojik mücadeleden yanayız. Görüşlerini kitleden gizlemeyi ve pazarlıklar ilkesini savunanlar ancak gerici ve oportünistler olabilir. Devrimciler, "daima en geniş kitleyi eğitmeye çalışan, kitlelere dayanan ve kitlelere güvenen önderlik yöntemleri uygulamalıdır". (Mehmet Durmaz, Dogmatizmi, Subjektivizmi, Aceleciliği ve Dar Kapıcılığı Yıkma İçin Köklü Bir Düzeltme Hareketine Girişelim, Aydınlık, sayı: 66)

Pazarlıkla kurulan yönetimler, tabandaki kitlenin iradesini yansıtmadığı için, kitlelere önderlik edemezler. Kitlenin menfaatlerini değil, grup çıkarlarını ön plana geçirirler. Kapalı kapılar ardında yönetim oluşturulması dar-kapıcılığın bir ifadesidir.

Geçmişte TIP oportünistleri ve Dev-Genç'in başına çöreklenen maceracı klik, tabanın iradesini çiğnemenin çok sayıda örneğini verdiler. Bugün aynı yöntemleri revizyonistler geniş ölçüde uyguluyor. Bu yöntemler her zaman kitle örgütlerinin zayıflamasına, parçalanmasına ve dağılmasına yol açmıştır. Dev-Genç'in 1971 yılı başındaki gerilemiş durumunun bir nedeni de budur.

Tabandan seçim ilkesi zayıf veya kuvvetli olduğumuz durumlara

bakılarak değiştirilmemelidir. Çünkü, gerçekten kitleye dayanan, zayıf olsa da kuvvetlenir; kitleye dayanmayan en kuvvetli yönetimler dahi, sonunda çökmeye mahkum olurlar.

İkinci olarak şunu söyleyeceğiz: Pazarlıklar önerisi devrimcilerin bugünkü bölünmüş durumunu meşru ve sürekli olarak gördüğü için de, yanlıştır. Devrimciler arası birlik olacaksa bu, yönetim pazarlıklarıyla değil, ideolojik mücadele sonunda varılacak bir ilke birliği ile mümkündür. Aksi tutum, lafta birlikten yana gözükmese bile sonunda hem devrimciler arası ve hem de kitle içindeki birliği parçalar. Aydınlık dergisinde çıkan, arkadaşımız Mehmet Durmaz'ın yazısındaki şu sözler bu konuda da bize ışık tutmalıdır:

"Revizyonizme ve her türden oportünizme karşı kararlı bir ideolojik mücadele yürütmeliyiz. İdeolojik mücadele imkanı ve fırsatının olduğu, kitlelerin bulunduğu her yerde hareketimizin görüşlerini açıklamalı ve hatalı görüşleri çürütmeliyiz. Daima ve her yerde aktif ideolojik mücadeleden yanayız. Siyasi uzlaşmalar ve ittifaklar, ideolojik mücadelenin ihmaline yol açmamalı, tam tersine ideolojik mücadeleyi güçlendirmemize neden olmalıdır." (Aynı yerde)

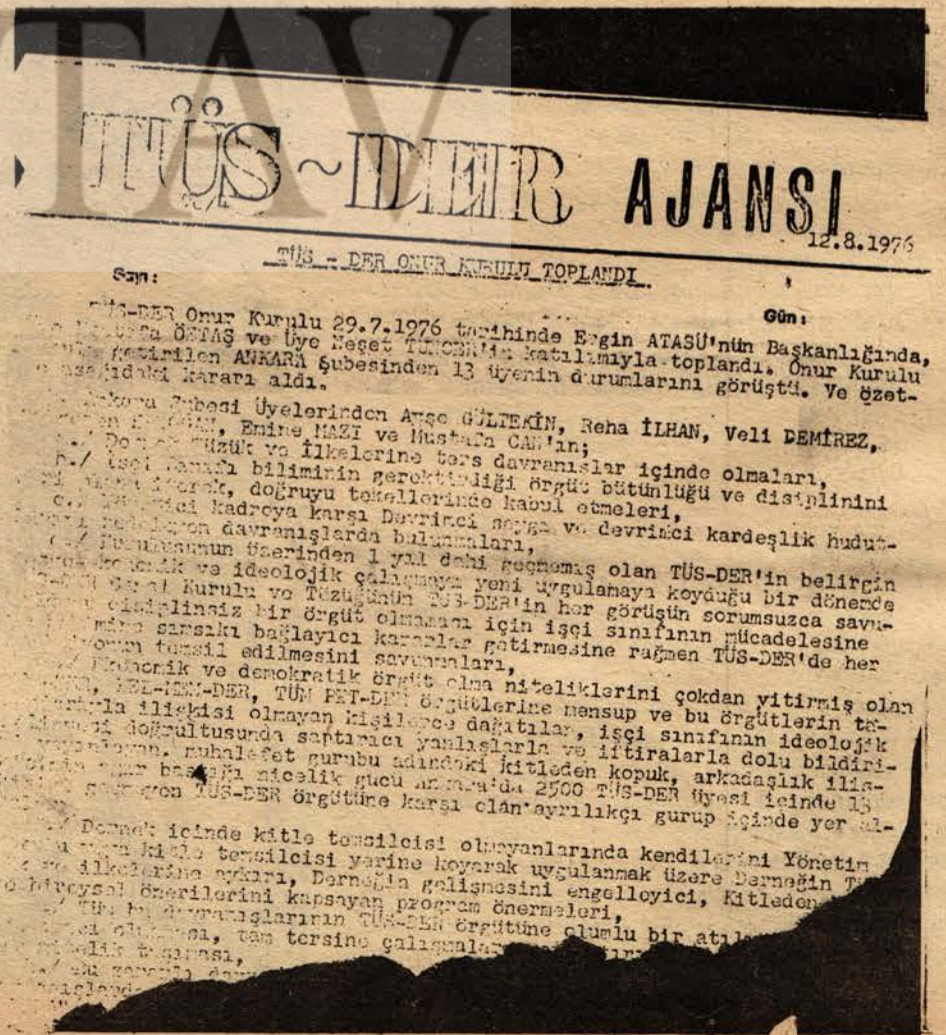
TÜS-DER'in Revizyonist Yöneticileri Altı Devrimciyi Dernekten Attı

Yayınladığımız fotokopide görüldüğü gibi TÜS-DER'in (Tüm Sağlık İşçileri Birleşme Dayanışma Derneği) revizyonist yöneticileri 6 devrimci üyeyi dernekten ihraç etmişlerdir. Bu son olay, revizyonistlerin kitle örgütlerinde uyguladıkları bölücü ve hegemonyacı siyasetin sadece bir örneğidir. 6 devrimci TÜS-DER'den neden atılmıştır? Revizyonistlerin getirdikleri gerekçeler, bunun sebebinin açıklıkla ortaya koyuyor.

İhraç edilen devrimciler, revizyonistlerin "işçi sınıfının bilimi" sözleriyle maskeleydikleri, sosyal-emperyalist işbirlikçisi fikirleri kabul etmemişlerdir. 6 devrimci sağlık memurunun, devrimci fikirleri savunması, revizyonistler tarafından "doğruyu tekelinde görmek" şeklinde suçlanıyor. Devrimci sağlık memurlarının, revizyonist kitleye ulaşma görevini reddetmesi ise, "yönetici kadroya saygı duymamak" olarak gösterilmeye çalışılıyor. Revizyonistlerin istediği, kendileri dışında kimsenin fikrini söylemediği, herkesi köle olarak kullanabildikleri bir tekke yaratmaktır. Fakat, on-

lar bunu, ne memur, ne öğretmen, ne de işçi örgütünde başaramayacaklardır. Revizyonistler, kitle örgütlerinde hegemonyacılıkta o kadar ilerli gitmişlerdir ki, yönetim kurulundan olmayan her hangi bir üyenin "program önerisini" bile suç olarak gösterebilmektedirler. Yine onlar, binlerce üyeye sahip olan ve faşistlerin her türlü baskı ve saldırısına karşı dimdik duran MEM-DER, TÜM PTT-DER, ve BEL MEM-DER i kendi hakimiyetleri altına almadıkları için, bu örgütleri "demokratik ve ekonomik örgüt" olmamakla suçlamaktadırlar.

Revizyonistlerin TÜS-DER'de uyguladıkları son zorbalık, onların sağlık memurlarının ve tüm emekçilerin çıkarlarına taban tabana zıt amaçlar peşinde koştuklarını ispatlamaktadır. Sosyal-emperyalist işbirlikçiliği olan sosyal-faşizm, Yeni Çarlar ve yurt içinde sadece bir avuç azınlığa dayandığı için, kendisinden olmayan herkese düşman olmaya mecburdur. Bu da onu kaçınılmaz olarak tecrit olmaya ve emekçi kitleler tarafından yok edilmeye götürecektir.



YAY-KUR SEKRETERİ REHA OĞUZ TÜRKKAN KİMDİR ?

Yay-Kur Genel Sekreteri Reha Oğuz Türkkan'ın Bozkurt dergisinin I. sayısında yer alan "Bozkurtçuluğun Amentüsü" başlıklı yazısını yayınıyoruz. Adı geçen derginin kurucusu yine R. Oğuz Türkkan'dır. Türkkan 1940 yıllarından beri Pantürkizmin ideologu olarak tanınmıştır. Nitekim zavallı fikirleri içeren Bozkurt dergisindeki yazısında ırkçı ve Turancı olduğunu açıkça söylemekte

dir. 1940'larda Türkkan, arkadaşı Alpaslan Türkeş'le beraber Nazi Almanyası ile işbirliği halinde gizli örgütler kurmuştur. İnönü ve Başbakan Saraçoğlu'nun müsamaha ve teşvikiyle gelişen Turancı faşistler, Almanya'nın yenilgiye doğru gitmesiyle hükümetin müdahalesine maruz kalmışlardır. Bu arada Reha Oğuz Türkkan da, arkadaşı Alpaslan Türkeş'le beraber cezaevine gönderilmiştir. Daha sonra Amerika'ya

giden Türkkan Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığından çıkmış, askerlik görevini yapmamak için 30 yıl Türkiye'ye gelmemiştir. ırkçı faaliyetini Amerika'da sürdüren Türkkan, geçen yıl Türkiye'ye dönmüş, ancak TC. vatandaşlığına geçme isteği henüz kabul edilmemiştir. Türkkan, 35 yıllık ırkçı ve faşist faaliyetlerinden dolayı Türkeş ve Demirel tarafından mükafatlandırılarak Yay-Kur'un başına geçirilmiştir.

Türkkan, işe başlar başlamaz, Yay-Kur öğretim üyeliği kadrolarını ırkçı-faşistlerle doldurmuştur. Yay-Kur, faşist ideolojinin yayılması için bir araç olarak kullanılmaktadır. Yay-Kur öğrencileri, eğitim yerine ırkçı ideolojinin propagandasının yapılmasını defalarca protesto etmişlerdir. Demokratik kamuyunda R. Oğuz Türkkan'ın görevinden alınması için tepkiler de geliştirmektedir.

12 Mart Sorumlularından Muzaffer Kucur Generalliğe Terfi Ettirildi

Bu yıl generalliğe yükseltilecek tek Hakim Albay Muzaffer Kucur'dur. Kucur, 12 Mart'tan sonra Anka Sıkıyönetim Komutanlığı'nın askeri müşavirliği görevini yaptı. Hapishanelerdeki ve mahkemelerdeki baskı ve zulmü ört bas etmek için sözde hukuki kılıflar hazırladı. Kucur, MİT mahzenlerinde yapılan işkencelerde hazır bulunmuştur. Ankara'da yapılan bütün işkence uygulamalarından haberdar ve sorumludur. Mamak 1 no. lu Cezaevi'nde Mümtaz Soysal'ın dövülmesi olayını örtbas eden Muzaffer Kucur'dur.



Sancar'ın yakın adamlarından Muzaffer Kucur, özel olarak generalliğe terfi ettirilen ikinci 12 Mart sorumlusudur. Bilindiği gibi geçen sene de eski Sıkıyönetim Cezaevi Müdürü Piyade Albay Ali Pilgir, generalliğe terfi ettirilmişti. Ali Pilgir kurmay olmadığı halde generalliğe terfi ettirilen tek Piyade Albay'dı.

Isparta Mektupla Öğretim Öğrencileri Üzerindeki Komando Baskısı

Isparta Eğitim Enstitüsü Mektupla Öğretim öğrencileri, dergimize bir mektup yollayarak faşist komandoların baskılarını anlatıyorlar. Öğrenciler, ayrıca kendilerine faşistler tarafından zorla verilen kimlik kartlarından bir kısmını dergimize yollamışlardır. Bu kartların arkasında faşistlerin Atatürk'e ait olduğunu iddia ettikleri, "Türk aleminin en büyük düşmanı Komünistlik'tir. Her görüldüğü yerde ezilmelidir" sözleri yer almaktadır. Isparta Mektupla Öğretim öğrencilerinin mektubu şöyledir:

atmıyor. (Sahte kimlikler ilişikte dir).

"Isparta'da düzenledikleri "Ülkücü Ozanlar" gecesi için zorla bilet sattılar. Bilet almayan arkadaşları ise, "Bileti al, parayı senden alırız" diyerek tehdit ediyorlar.

"Derslerde öğretmenler tarafından sürekli olarak ırkçı, gerici, şovenist propaganda yapılıyor. Öğretmenlerden bazıları sınıfta açık açık "Ülkücü olmayanın sınıf geçmeyeceğini" söylüyorlar.

"Okulda öğrenci olmayan kişiler derslere şokularak arkadaşlarımızı baskı altında tutulmak isteniyor. Okul idaresi olaylara seyirci kalıyor ve onlara açık destek sağlıyor. Bu söylediklerimiz okuldaki baskıların bir kağıdır. Bu faşist baskıların kamuoyuna bildirmeyi devrimci bir görev bildik.

1. Okulda can güvenliği sağlanmıyor,
2. Derslerde gerici, faşist, şovenist ve ırkçı propagandaya son,
3. Okulla ilişkisi olmayanlar, okula alınmasın,
4. Okulda öğrencilere uygulanan faşist baskılara son.

Öğrenciler Adına
İbrahim Efe

Bozkurtçunun Amentüsü

- Biz kimiz?
- Bozkurtçularız!
- İdeolojimiz nedir?
- Bozkurtçuluk nedir?
- Bozkurtçular neye inanır?
- Türk ırkının ve Türk milletinin, her ırktan ve her millettten üstün olduğuna!
- Bu üstünlüğün kaynağı nedir bizzet?
- Türk kanıdır!
- Türk doğuştan mı üstündür?
- Türk, doğuştan üstün ve kabiliyetlidir. Türk; zekasını, yiğitliğini, askeri dehşetini ve her hususta büyük kabiliyet ve istidatını kanından alır.
- Bu üstünlük kaybolabilir mi?
- Kötü idare ve kötü bir muhitin tesiriyle azalır da, bu muvakkattir. Türk, kendi gelişmesini temin edecek iyi bir idare ve iyi bir muhit yaratır yaratmaz bu üstünlüğü yeniden parlar.
- Bu üstünlük ne vakit bütünü kaybolur?
- Eğer Türkün kanı, yabancı kanlarla bulanırsa. Bu takdirde, melez ve karışık kanlı olarak doğacak nesiller, Türkün maddi manevi hususiyetlerini taşıyamazlar ve öz bir Türk gibi üstün soydan olamazlar.
- Bozkurtçular niçin ırkçıdır?
- Bozkurtçular, niçin temiz kan ve ös Türklük şartı arıyorlar?
- Çünkü, Türk kanını taşımayan insanlarla Türklük evlenirse, doğan çocuklar, Türk hususiyet ve üstünlüğünü taşıyamaz, bize ve atalarımıza benzemeyen melezler olacakları gibi, bu kan karışmaları arttıkça, Türk milletinin kanı terki de değişecek, atalarımızın mâruf ve sevgili hususiyetleri yarıncı Türk milletinde bulunmayacaktır. Bu maddi - manevi hususiyetler ve bu Türk üstünlüğü terbiye ve kültürlere verilmediğine ve ancak kanla intikal ettiğine göre, Türk milleti ebediyen piçleşmiş ve mahvolmuş olacaktır. Bozkurtçular, bunun için Tur ırkından, Türk soyundan olmalarıyla evlenmelere muhaliftirler.
- Başka?
- Bozkurtçuların ırkçı olmalarının diğer biyolojik sebebi de şudur: İki ayrı ırktan ana - babadan doğan

R. Oğuz TÜRKKAN

çocukların % 75 inin anormal, sağır, dilsiz, sakat, vereme müstait, fahiş, meful, alkolik, eroinman, kleptomat, sara'lı ve deli doğduklarını veya olduklarını ilim katı surette tebat ettiğine göre, Türk milletinin böyle anormallerle bürünüp çürümüşünü istemiyoruz.

— Başka?

— Bozkurtçuların ırkçı olmalarının diğer sebebi de içtimaidir: Bozkurtçular biliyorlar ki, Türkiye ancak Türkten fayda gelir. Türk olmayanlar ve her çeşit dönmeler, ne kadar Türk terbiyesiyle büyürlerse büyüsünler, hiç bir zaman bir öz Türk benzemeyecekleri gibi, bir öz Türk gibi de bu millete hizmet edemeyeceklerdir. Bilakis, tarihimize baştan aşağı bu unsurların hiyanetiyle doludur. Türk Devletinin idare ve fikir hayatını ellerine geçiren bu yabancı unsurlar, alenen fükrlükleriyle övünürlerken (o da şüpheli) ve kuvvetli zamanımızda bizden fazla vatanperver görünürlerken, gizlice ayrılık unsurlarını gütmekte ve Türk milletine zarar verebilecek her şeyi yapmaktadırlar; rüşvet, suistimal, hep bunların eseridir. Türk milleti zayıflayınca, ilk hiyanet edenler de bunlardır.

İşte bunun için Bozkurtçular öz Türk istiyorlar.

— «Türk» derken, 9 göbeği Türk olanları mı kast ediyorsunuz?

— Gönül öyle isterdi. Fakat realiteleri gören Bozkurtçular, atalarının dörtte üçü Türk olan veya 4 göbektenberi kanca Türkleşmiş olanları da Türk saymaktadırlar.

— Bozkurtçular pantürkist midir?

— Evet! Türk Devletini 65 milyonluk bir millet olarak görmek. Bozkurtçulukçuluğunun meladdes ülküsüdür.

— Bu hangi hakka dayanacak?

— Bozkurtçular, bu davada çoktandır haykırıyorlardı: «Hak verilmez, alınır!»

— Savaş mı?

— Evet! Gerektiği anda, savaş! Savaş, büyük ve kutlu tabiat kanunudur. Biz, savaşçıların torunuyuz. Boz-

kurtçular, savaş, askerliği ve kahramanlığı en yüksek hümet mevkiine çıkartılması gerektiğine inanmışlardır.

— Ya ahlak meselesi?

— Bozkurtçular, aile bahsinde koyu mutaassıplardır. Yepyeni ve sağlam bir namus, bir iş, vazife, vatan ve aile ahlakı, tertemiz bir Türk ahlakı kurulmalıdır ve kurulacaktır. Dürüstlük ve ahlak temizliği olmadan bir millet yaşayamaz. Bozkurtçular, ruhlarında yaşattıkları bu ideal Türk ahlakını en sağlam temeller üzerine kurmak ve ahlaklılığı tepelemek için kan ve kılıcın şart olduğuna ve yepyeni bir ahlak felsefe ve terbiyesinin lüzumuna inanmışlardır.

— Bozkurtçuların davası nedir?

— Bozkurtçular, Türklüğü, ilgilendiren her davayı prensip edinmişlerdir. Ahlakı, içtimai, hukuki, iktisadi, ilmi, edebi, felsefi, dini, terbiye ve biyolojik cemiyet davalarına, Bozkurtçuların, Bozkurtça has görüşleri vardır. Köy davası, gençlik davası, imar davası, medeniyet ve fen sahasında terakki davaları hep bu Bozkurt görüşüyle incelenmektedir. Bunların heyeti umumiyesine, «Bozkurt Türklüğü» diyoruz.

— Bozkurtçular nedir? Bir fırka mı? Grup mu? Hizip mi? Cemiyet mi?

— Bozkurtçular, Bozkurt Türklüğüne inanan, bu görüşü benimseyen, bu ülküde samimi olan, şahsi menfaat gütmeyen ve bu kutlu yolun başarılmaması yolunda çalışmayı ve çarpışmayı göze alan her öz Türkün mânevi birliğidir.

Oğuz TÜRKKAN



1- Bu kartın sahibi Türkiye'nin her yerinde yüksek okul öğrencilerine verilecek kolaylıklardan yararlanabilir.

2- Bu kart Isparta Eğitim Enstitüsü öğrenci Derneği tarafından hazırlanmış ve verilmiştir.

Kan Grubu : _____

No _____

Isparta Eğitim Enstitüsü'nde Ülkü Ocaklarına gelir sağlamak için 10 TL karşılığında zorla satılan sahte Kimlik kartları



SOSYALİZM EMEKCİLERİN HAYATINA NE GETİRİYOR?

ÇİN'DE

Çin halkı uzun yıllar boyunca çetin bir şekilde mücadele ederek omuzundaki dağ gibi yükleri, yani emperyalizmi, feodalizmi ve bürokrat kapitalizmi alt etti ve sosyalist yeni Çin'i kurdu. Çin'in emekçi kadınları uzun mücadele yılları içinde kendi kurtuluşlarının bütün halkın kurtuluşuna bağlı olduğunu kavradılar ve devrimci mücadeleye canla başla katıldılar. Bu mücadele sonunda Çin halkı bağımsızlığına kavuştu, yepyeni bir ülke inşa etmeye koyuldu ve ülkesinin çehresini baştan başa değiştirdi. Ama en büyük değişiklik Çin kadınlarının hayatında meydana geldi. Devrimden önce bir köleden farkı olmayan, ağır baskılar altında ezilen Çin'in emekçi kadınları devrimden sonra iktisadi ve siyasi özgürlüklerine kavuşarak, erkeklerle birlikte ülkenin efendisi haline geldiler.

Kadınlar kurtuluş uğruna verilen zorlu silahlı mücadele yılları boyunca kendilerine düşen görevleri yerine getirdiler. Bazıları doğrudan doğruya savaşa katıldı, bazıları orduda sağlık hizmetleri ve habercilik görevleri yaptılar. Cephe gerisindeki kadınlar ise, cepheyi desteklemek amacıyla erkeklerle omuz omuza üretim faaliyetini yürüttüler, nöbet tutular, cephedekiler için elbise dikteler, ayakkabı yaptılar ve oğullarını ve kocalarını cepheye gönderdiler. Birçok kadın, devrim davası uğruna hayatını feda etti.

Kurtuluştan sonra gerçekleştirilen toprak reformu kadınlar erkek arasındaki iktisadi eşitliğin sağlanması yolunda atılan ilk adım oldu. Yaş ya da cinsiyet farkı gözetilmeden herkese eşit miktarda toprak dağıtıldı. Böylece yüz milyonlarca topraksız ya da az topraklı köylü feodal toprak ağası boyunduruğundan kurtuldu. Ve tarihte ilk kez Çin köylerinde, arazi tapularında kadınların da ismi yer almaya başladı. Kurtuluşa kadar Çin'de kadınların kendi isimleri bile yoktu.

1949 yılında Çin Halk Cumhuriyeti kurulduğu zaman Mao Zedung, Çin kadınlarına şu çağrıda bulunmuştu: "Birleşin, üretime ve siyasi faaliyetlere katılın ve kadınların iktisadi ve siyasi durumlarını iyileştirin." Mao Zedung'un bu

çağrısına şevkle cevap veren Çin'in emekçi kadınları gittikçe daha büyük kitleler halinde üretime katıldılar. Bu, kadınların toplumsal durumunun önemli ölçüde düzelmesine yol açtı...

1950 yılında Evlilik Yasasının çıkarılması kadınları yüzyıllar süren feodal sistemin köleliğinden kurtardı. Böylece eskiden birer mal gibi alınıp satılan kadınların, eşlerini serbestçe seçebilmeleri, tek eşli evlilik, kadın ve erkeğin eşit haklara sahip olmaları ve kadın ve çocukların haklarının korunması yasallaştırılmış oldu.

Eski toplumda kadınların hayatının nasıl olduğunu Çin'deki azınlık milliyetlerinden Pasang adlı bir kadın şöyle anlatıyor:

"Tibet'in Konka ilinde yaşayan bir köle ailenin çocuğu olarak doğdum. Atalarım kuşaklar boyunca gerici Tibet mahalli hükümetlerinin, soyluların ve dini otoritelerin emrinde köleydi. Ağzımız vardı, ama konuşma hakkımız yoktu. Bacaklarımız vardı ama hareket etme özgürlüğümüz yoktu. Anam ve küçük kardeşim aklıktan öldüğü zaman 'ölüm vergisini' ödeyemediğimiz için toprak ağası ablamı alıp götürdü ve benim de kölesi olmamı istedi. Böylece ağanın konağına götürüldüğümde dokuz yaşındaydım.

Her gün dayak yiyor, küfür işitiyordum. Vücudum yara, bere içindeydi, öyle ki geceleri yatırdığımda acıdan uyuyamazdım. Ağanın karısının ve kızının her türlü buyruğunu yerine getirmek zorundaydım. Getirdiğim çay çok sıcak olursa yüzüme fırlatırlardı, so-

ğuk olursa kırbaçlardı. Nihayet beni bayılıncaya kadar dövdükleri bir gün kaçmaya karar verdim... Halk Kurtuluş Ordusunun adını duy muştum, kaçtıktan uzun bir süre sonra onu buldum ve Halk Kurtuluş Ordusuna katıldım.

Böylece hayatımda yepyeni bir dönem başladı. Gün ışığını görmeye ve insan gibi yaşamaya başladım. Önce bir işçi oldum, sonra beni bir tıp okuluna gönderdiler. Daha sonra Tibet kadro okuluna gittim. 1959 yılında ise Çin Komünist Partisine kabul edilme onuruna ulaştım." Bugün Pasang, Tibet Özerk Bölgesi Devrimci Komitesi Başkan Yardımcısı ve ÇKP Tibet Özerk Bölgesi Sekreteridir.

1958 yılında girişilen büyük İleri Atılım sırasında kadınların kurtuluşu yeni bir tarihi aşamaya girdi. Bu dönemde Çin'in sanayi ve tarım üretimi büyük boyutlara ulaştı ve milyonlarca ev kadınlarından çıkarak sosyalist inşa hareketine katıldılar. Halk komünlerinin kurulması kadınlar için yeni ve geniş çalışma alanları açtı. Kadınlar aynı zamanda ülkenin siyasi hayatına da etkin bir biçimde katılmaya ve her türlü yöneticilik görevlerinde yer almaya başladılar. Kadınların böylece iktisadi ve siyasi kurtuluşa kavuşmaları onların aile içindeki durumlarında da büyük değişikliklere yol açtı. Kadınların ev işleri yükünü hafifletmek amacıyla fabrikalarda ya da komünlerde ortak yemekhaneler,

kreşler ve çocuk yuvaları kuruldu. Birçok mahallede çalışan kadınların çamaşır, dikiş, sökükle ve benzeri ev işlerini yapmak üzere çeşitli örgütlenmelere girildi... Bugün Çin'de, ev işlerini kadın ve erkeğin ortaklaşa yaptığı ve birbirine yardımcı olarak, saygı gösterdikleri yepyeni bir aile düzeni yerleşmektedir.

Çin'de kadınlar bugün erkeklerle omuz omuza çalışıyorlar, öğreniyorlar, siyasi ve kültürel çalışmalara etkin bir biçimde katılıyorlar. Geçmişte olduğu gibi evlerinin dört duvarı arasına sıkışıp kalmaktansa ülke ve dünya sorunlarıyla yakından ilgileniyorlar. Mao Zedung'un "Zaman değişmiştir, artık kadınlarla erkekler eşittir. Erkek yoldaşların yaptığı herşeyi kadın yoldaşlar da yapabilir" şeklindeki sözünü şevk ve cesaretle uygulayan Çin kadınları bugün geçmişte hayalini bile kuramadıkları şeyleri gerçekleştiriyorlar. Makinistlikten kaptanlığa, kadar her türlü meslekte çalışıyor, aynı zamanda devlet yönetimine de doğrudan katılıyorlar. "8 Mart" balıkçı gemilerinin doğuşunu anlatan şu öykü Çin'in emekçi kadınlarının devrimci cesaret ruhunu çok iyi ortaya koyuyor ve toplum içindeki eşit durumlarını kendi elleriyle yarattıklarını gösteriyor:

"Balıkçılık eskiden beri erkeklerin yaptığı bir işti. Ama Çangzu adasında yaşayan bir ba-



KADINLAR



TAÇAY'IN DEMİR KIZLARI

Taçay Üretim Tugayı Çin'in Şansi Eyaletindedir. 1963 yılında Taçay'ın bulunduğu bölge bir sel felâketine uğradı. Evlerin büyük çoğunluğunu sel aldı götürdü, hattâ bazı barajlar bile yıkıldı. Ama Taçay'ın yoksul köylüleri bu felâkete boyun eğmediler, tam tersine kendi güçlerine güvenerek yeni bir Taçay kurmaya giriştiler.

Onları muazzam bir görev bekliyordu: Yıkılan evleri yeniden yapmak, mahsulü kurtarmak ve yıkılan barajları yeniden inşa etmek. İşte bu görevleri yerine getirmek üzere 23 genç kız örnek bir ekip kurdular. Yaşları 14 ile 18 arasında olan bu kızlar, işe yüzlerce hektarlık çamurlu arazideki mahsulü kurtarmaya girişmekle başladılar. Ağustos'un kızgın sıcağında durup dinlenmeden çalıştılar ama hiçbirinin de aklına yorgunluktan yakınmak gelmedi.



Sonbaharda mahsul kaldırıldı ama tepelerdeki setleri onarma işi kışa kaldı. Genç kızlar burada da karlar içinde erkeklerle omuz omuza çalışmakta direndiler. Taçay Parti Kolu böylesine zor bir işi sürdürmelerinin gereksiz olduğunu belirttiğinde Taçay'lı kızlar işi bırakmayı reddettiler. Bunun üzerine Komün üyeleri onlara "demir kızlar" adını taktı. Taçay'lı demir kızların ünü bütün ülkeye yayıldı ve onların örneğini izleyen diğer bölgelerdeki kadınlar da aynı adı taşıyan gruplar kurmaya başladılar. Bugün Çin'in hemen her bölgesinde devrim davası uğrunda en zor görevleri canla başlayesine getiren "demir kızlar" vardır.

lıkçının 18 yaşındaki kızı Ven Şu-çen, eski gelenekleri yıkıp, erkekler gibi denize açılarak balıkçılık yapmaya karar verdi. Kendisi gibi düşünen diğer kız arkadaşlarıyla birlikte bu isteklerini, Çangzu Komünü parti komitesine, bildirdiler. Bu dileği, yeni Çin kadınının cesaret ve şevkini ortaya koyan bir örnek olarak değerlendiren Parti Komitesi, onlara olanak sağladı. Ama kadınların balıkçılığa başlayacağı haberi etrafa yayılınca, olaylar da başladı. Kimisi, 'kadınların açık denizlerde balıkçılık yaptığı nerede duyulmuş, olmaz böyle şey' dedi, kimisi, 'kadınlar güçlerini göstermek için denize açılmak istiyorlarmış, öyle mi? Bu, bir bebeğin koca bir fasulye tanesini yutmak istemesine, benziyor' dedi.

"Van Şu-çen bütün bunlara 'bizimle alay etmeyin' diye cevap verdi. Partinin ve Başkan Mao'nun önderliği altında hiç bir şeyden korkmayız ve erkeklerin yaptığı her işi de yapabiliriz. Başkan Mao, 'zaman değişmiştir, artık kadınlarla erkekler eşittir. Erkek yoldaşların yaptığı her şeyi kadın yoldaşlar da yapabilir' demedi

mi? Biz kadınlar sakat mıyız ki, balıkçılık yapamayalım?

"Ama devrimci mücadele o kadar dümdüz değildi. Dört kızın denize açıldığının ertesi günü bindikleri gemi fırtınaya yakalandı... Az sonra kızları deniz tutmayabaskladı ve gidip yatmak zorunda kaldılar. Ven Şu-çen ranzasında, denize açılmadan önce verdiği kararı hatırladı: 'Rüzgâra ve dalgalara karşı koy, adalı kadınlar için yeni bir yol aç'. Bunun üzerine ranzasından kalkarak diğer arkadaşlarına da cesaret verdi... Kızlar yeniden güverteye çıktılar, ağların çekilmesine yardım etmeye koyuldular. Mideleri de eskisi kadar bulanmamaya başladı ve kısa zamanda gemideki hayatlarına alıştılar. Ven Şu-çen'in örneğini izleyen başka bir grup kadın da balıkçılığa başladı. Bunun üzerine Çangzu Komünü iki tane yeni balıkçı motoru aldı. Ven Şu-çen'in kaptan seçildiği bu balıkçı filosuna dünya emekçi kadınlar gününün tarihi olan "8 Mart" adı verildi... Bugün '8 Mart balıkçı filosu' zorluklara fedakârca göğüs gererek, sosyalist inşa davasına katkıda bulunuyor."

Çin'deki kadınlar toplumsal durumlarındaki bu muazzam değişimlikleri neye borçludurlar?

Onlar erkeklerle omuz omuza Çin halkının kurtuluşu için mücadele ettiler ve bu uğurda hiç bir fedakârlıktan kaçınmadılar. Mao Zedung şöyle diyor: "Emekçi kadınların kurtuluşu, onların sınıfının bir bütün olarak kurtuluşundan ayrılamaz. Emekçi kadınlar ancak kendi sınıfları zafer kazandığı zaman gerçek kurtuluşu kavuşabi-

lirler." İşte uzun mücadeleler içinde bu sözü kavrayan Çinli kadınlar Çin devrimine faal bir şekilde katıldılar ve proleterya devriminin zaferi ve kendi kurtuluşları uğrunda savaştılar. Kurtuluşları sonra kendi elleriyle kazandıkları, hakları kullanarak toplumsal durumlarını daha da ilerlettiler. Çin kadınları bugün de ideolojik mücadeleye faal olarak katılarak revizyonizme karşı mücadele ediyor ve bu diktatörlüğün sağlamlanmasına katkıda bulunuyorlar.

İstanbul Kartal' daki Devrimciler Anlatıyor;

REVİZYONİZMLE UZLAŞMA ve MACERACI FİKİRLERE BOYUN EĞME ŞEKLİNDEKİ HATALARIMIZI YENMELİYİZ

Bir süreden beri Kartal ve çevresindeki devrimciler arasında hatalı eğilimler gelişmektedir. Faşizme karşı mücadelede kitleden kopuk eylemler yapılmaktadır.

Hatalı eylemler, bundan bir süre önce Kartal'daki çeşitli görüşlerden devrimcilerin Pendik'e giderek gösteri yapmalarıyla başladı. Pendik'te devrimciler dağıntıdır. Faşistler ise, toplu ve oldukça kuvvetlidirler. Pendik Turizm Derneği, revizyonist etkiler altındaki bir grubun yönetimindedir. Bu durum, Pendik'teki devrimcilerin güçsüz kalmasına neden olmuştur. Bir Pazar günü bu dernekteki birkaç devrimci gelerek faşistlere karşı mücadelede yardım istemişlerdir. Bunun üzerine, Halkın Kurtuluşu, Militan Gençlik, DGD, ve TEP görüşlerini benimseyen arkadaşlar, Pendik'e giderek sahilde gezinmeyi, yani gövde gösterisi yapmayı teklif ettiler. Halkın Sesi'nin görüşlerini savunan bizler de bu teklife katıldık. Böylece toplanılıp, Pendik'e gidildi.

Pendik'te örgütsüz ve başıbozuk bir şekilde hareket edildi. Bu eylem, sonuç olarak Pendik'teki devrimcilerin ve halkın mücadelesinin gelişmesine yaramadı. Burada esas mesele, Pendik'deki davranışlarımız da değildi. Esas hatamız, Pendik'teki faşistlere karşı mücadelede sadece Kartal'dan gelen devrimcilerin çabalarını esas almamızdır. Nitekim, Pendik'li birçok devrimci genç kendilerine haber verilmeden yapılan bu eylemi eleştirmişlerdir. Onların bu eleştirileri tamamen haklıdır.

Bizler bugün güç toplama dönemindeyiz. Bu özellikle Pendik'deki durum için geçerlidir. Her yapılan hareket safların kalabalıklaşmasını ve toparlanmayı sağlamalıdır. Halkı daha çok etkilemeyi ve seferber etmeyi esas almalıyız. Kartal'daki bir grup devrimcinin Pendik'e gitmesiyle dağıntı durum giderilemeyecektir. Dağınıklığı önlemek için Pendik'teki devrimcilerin birleşmelerini ve kendi bölgelerindeki mücadeleyi geliştirici yöntemleri tesbit etmelerini sağlamak gerekirdi. Gövde gösterisinde bulunmak Pendik'li devrimcilerin ve halkın toparlanmasını getirmediği gibi, o- msuz tepkilere yol açmıştır. Faşistlere karşı mücadele edecek o-

lan halk, olay yerinde toplanmış, seyirci durumunda kalmış ve devrimcileri ayıplamıştır. Çünkü eylem, halktan kopuktur ve halk, amacın ne olduğunu bilmemektedir.

Bizim gövde gösterisinde bulunmamız, faşistlere de kitleyi aldatmaları için elverişli bir zemin yaratmış, aynı gün akşam faşistler, toplanarak mehter takımlarıyla gösteri yapmışlardır.

Gövde gösterisi olayından sonra Pendik'e tekrar gittik. Bu defa yakında yapmayı düşündüğümüz bir miting için bildiri dağıtıyorduk. Bu amaçla kuvvetli bir grup oluşturduk Pendik'li arkadaşların da katılmasıyla daha da güçlendik. Çok olumlu bir durum meydana geldi. Nitekim, bu canlı hava Pendikli arkadaşların derneklerindeki revizyonistlere karşı mücadeleyi yükseltmelerine yararmıştır.

Bütün olumlu yanlarına rağmen bu eylemde de önemli hatalar ortaya çıkmıştır. Gruptan bazı arkadaşlar güçlendiğimizi görerek bildiri almak istemeyen bazı kimselere bildirileri zorla vermek istemişlerdir. Daha sonra da istasyondan aşağı inilerek marşlar söylenmiş ve gösteri yapılmıştır. Neyse ki, ortada hiç bir neden yokken böyle bir harekete girişilmesinden, daha sonra uyarılarımız sonucu vazgeçilmiştir.

Biz insanlara zorla bildiri verip okutmaya çalışmanın ve kalabalık olduğumuz yerde gösteri yapmaya kalkışmanın yanlış olduğuna inanıyoruz. Bizim Pendik'e gitmekteki amacımız bildiri dağıtmaktı. Şayet faşistler saldıracak olursa, bu en tabii hakkımızı koruyarak onlara gereken cevabı verecektik. Böyle bir durumda haklı olduğumuz için, halk bizi destekledi. Fakat insanlara zorla bildiri verip okutmanın haklı tarafı olamaz.

Daha sonraki günlerde, MHP'nin Kartal'da kongre yapacağı haberi alındı. Kongreden sonra faşistler bir gösteri yapmaya kalkışarlarsa buna engel olmaya karar verdik. Biz, meseleyi kitlenin faşistlere karşı olan tepkisini toparlamak şeklinde ele aldık. Bunu sağlamak için fabrika ve semtlerden en geniş bir kitleyi toplamayı düşündük. Ayrıca, faşistler herhangi bir gösteri yapmaz ve halkı ra-

hatsız etmezlerse, müdahale etmenin yanlış olacağını tesbit ettik. Önerdiğimiz bu fikirler çerçevesinde diğer görüşteki arkadaşlarla da anlaştık.

Olay günü faşistler durumu farkettiler, ve herhangi bir gösteri yapmadılar. Yapsaydılar, bizim müdahalemiz çok haklı olacaktı. Fakat buna rağmen bazı arkadaşlar, faşistleri zorla tahrik etmeye ve kavga çıkarmaya çalıştılar. Hatta daha sonra, bazıları, "ne olursa olsun kavga çıkarmamız gerektiğini" savundular. Onların bu görüşleri haklı savunma çizgisinden uzaklaşmayı ifade ediyordu. Nitekim, bu görüşlerinin yanlış olduğu, devrimcilerin faşistleri tahrik etme çabaları karşısında halkın aldığı tavrdan da bellidir. Olaylardan sonra, halk "bu ne biçim iş, bir komandolar, bir devrimciler. Bundan sonra sahilde oturamayacağız, her gün kavga, her gün olay" şeklinde konu şuyordular. Devrimcilerin hataları hakim sınıfların faşist saldırıları ört bas etmek için uydurdukları "sağ-sol çatışması" aldatmacasına halkın inanmasını sağlamaktadır.

Burada verdiğimiz örnekler hataların sadece bir kısmıdır. Hataları tekrar toparlayacak olursak, birincisi, maceracılık eğilimidir. Hatalı eylemlerle ilgili öneriler Halkın Kurtuluşu dergisinin görüşlerini savunan arkadaşlardan gelmiştir. Bu arkadaşlar son zamanlarda "71 ruhu" diye adlandırdıkları maceracı fikirlerinde ısrar etmektedirler. TEP görüşünü savunan arkadaşlar ise, yeni yeni bir "Gevera sevgisine" kapılmışlardır. Diğer arkadaşların onların önerilerine katılmışlardır. Bizler ise yanlış önerilere karşı çıkmakla beraber doğru öneriler getirmediğimiz veya getirdiğimiz öneri-

leri kararlı olarak savunmadık. Hatta bazı arkadaşlar, önce karşı çıktıkları hatalı önerileri pratikte en başta uyguladılar. Burada hatamız ideolojik mücadeleyi ihmal etmemiz de, ideolojik uzlaşmacılığa kapılmamızda, kararlı olarak fikirlerimizi savunmayışımızdadır.

Son zamanlarda ortaya çıkan ikinci ve daha önemli bir hata sosyal emperyalizme ve işbirlikçilere ne karşı mücadeleyi göz ardı etmektir. Maden-İş 4. Bölge, sosyal-emperyalizmin beşinci kolu olan Mehmet Ertürk-Aydın Meriç kliğinin adamı olan Halit Erdem'in elinde bulunuyor. Bu adam hem sosyal emperyalistlere hizmet ediyor hem de fabrikaların kapanmasında patronlarla anlaşılıyor ve işçileri satıyor. Biz revizyonistlere karşı mücadele üzerinde ısrarla durmalı ve bu meseleyle ilgilenmeyen diğer grupları da teşvik etmeliydik. Sosyal-emperyalizm meselesini lafta kavrduğumuz, fakat fiiliyatta zaaf gösterdiğimiz bir gerçektir. Sosyal-emperyalizm ve revizyonizm konularını her yerde ve özellikle kitle önünde çeşitli görüşten arkadaşlarla tartışmalıyız. İdeolojik çalışmalar yürütmeli, seminerler yapmalıyız.

Bir diğer hata da, bazı kolaycı eylemlere girişmekte çok istekli olduğumuz halde, gerçekten kitleyi toparlayacak doğru çalışmalarda gösterilen gevşekliliktir. Bu hem diğer gruplarda, hem de bizde görülmektedir. Örneğin, yapılması düşünülen miting için hazırlanan kahve toplantılarının bir türlü gerçekleştirilememesi gevşeklilikten olmuştur. Biz bu gevşekliği üzerimizden atmalı, aynı zamanda doğru mücadele biçimlerini ve siyasetleri uygulamalıyız.

★ AYDINLIK

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşiniz!

67. SAYI ÇIKTI

- **TKP'nin Kuruluşunun 56. Yılında Proleter Devrimcilerin Birliği : GEÇMİŞİ OLMAYANIN GELECEĞİ DE OLMAZ**
- **Yoldaş Dergisinin Eleştirisi - 2**
"Faşizmin Tırmanışı" Teorisi Revizyonist bir Teoridir
- **THKO'nun 1972'deki Programı ve 1973'de Yapılan Eleştirisi**
- **Tarihimizden**
Faşist Almanya'nın Türkiye'de Yayılması
Rasim Davaz

**Yazışma ve Abone Adresi: Aydınlik Yayınları
PK. 242 AKSARAY - İSTANBUL**

DEVİRİMCİ ANKARA SANAT TİYATROSU

OYUN 2 BÖLÜM

TOPRAK

YÖNETEN:

ERKAN YÜCEL

3 EYLÜLDEN İTİBAREN BEYOĞLU KÜÇÜK SAHNE'DE